

Regeringens proposition 2011/12:119

Utlåning till Irland

Prop.
2011/12:119

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 22 mars 2012

Fredrik Reinfeldt

Anders Borg
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Sverige och Irland har enats om ett avtal om utlåning till Irland med 600 000 000 euro med anledning av den finansiella kris som drabbat landet. Regeringen har beslutat att underteckna avtalet med förbehåll för riksdagens godkännande. I propositionen föreslås att riksdagen bemyndigar regeringen att besluta om lånet till Irland.

Innehållsförteckning

Prop. 2011/12:119

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Ärendet och dess beredning.....	4
3	Internationellt finansiellt krisstöd.....	4
4	Den irländska krisens orsaker och förlopp.....	5
4.1	Irlands ekonomiska strategi.....	5
4.2	Strategins risker.....	6
4.3	Risktagandet i banksektorn.....	7
4.4	Krisen.....	8
5	Irlands stabiliseringsprogram.....	9
5.1	Återställa den finansiella stabiliteten i banksektorn.....	10
5.2	Konsolidera statsfinanserna.....	10
5.3	Säkerställa konkurrenskraft och hållbar ekonomisk tillväxt.....	11
5.4	Genomförandet av stabiliseringsprogrammet.....	12
5.5	Programmets välfärdseffekter.....	13
6	Irlands ekonomiska läge.....	14
6.1	En exportledd återhämtning har inletts.....	14
6.2	Instabiliteten i eurozonen gör framtiden osäker.....	15
7	Irlands behov av externt stöd.....	15
8	Villkoren för Sveriges utlåning till Irland.....	16
8.1	Ränta och återbetalningsvillkor.....	16
8.2	Kreditrisk.....	17
9	Bemyndigande för Sveriges utlåning till Irland.....	19
10	Ekonomiska konsekvenser.....	20
	Bilaga Låneavtal.....	21
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 mars 2012.....	48

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen bemyndigar regeringen att under 2012 besluta om ett lån till Irland på högst 600 000 000 euro (avsnitt 9).

2 Ärendet och dess beredning

Prop. 2011/12:119

Vid ett möte mellan EU-ländernas ministrar för ekonomiska och finansiella frågor (Ekofinrådet) i Bryssel den 28 november 2010 utfäste sig euroländerna tillsammans med Sverige, Storbritannien och Danmark att ge lån till Irland på sammanlagt 67,5 miljarder euro. Av detta utfäste sig Sverige, med förbehåll för riksdagens godkännande, att bidra med en kredit på 600 miljoner euro. Samråd med EU-nämnden inför mötet ägde rum samma dag (prot. 2010/11:13). Vidare beslutade Internationella valutafonden (IMF) att ge lån på ca 22,5 miljarder euro.

Regeringen beslutade den 9 december 2010 att uppdra åt Riksgäldskontoret att bistå regeringen vid utformningen av ett avtal om utlåning till Irland (dnr Fi2010/5536). Finansutskottet har löpande underrättats om de efterföljande avtalsförhandlingarna.

Företrädare för den svenska och den irländska regeringen har enats om villkoren för Sveriges utlåning till Irland. Den 22 mars 2012 beslutade regeringen att underteckna avtal om utlåning till Irland på 600 miljoner euro (dnr Fi2012/1350). Avtalet, som i svensk översättning har fogats som *bilaga* till denna proposition, förutsätter att lånet har godkänts av riksdagen.

Under beredningen av avtalet och denna proposition har synpunkter inhämtats från Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Riksbanken. Myndigheterna har inte framfört några invändningar.

3 Internationellt finansiellt krisstöd

I första hand ges stöd till ett land i kris genom de internationella finansiella institutionerna. Ofta vänder sig ett land i en sådan situation till IMF för att söka betalningsbalansstöd, som syftar till att stabilisera ekonomin. EU kan också tillhandahålla vissa lån. Före den finansiella krisen i eurozonen kunde sådana lån endast ges till medlemsstater som inte hade infört euron. Genom beslut av Ekofinrådet den 9 maj 2010 upprättades dels en krismekanism för hela EU – European Financial Stabilisation Mechanism (EFSM), dels en tillfällig krismekanism som ägs och finansieras av eurozonens medlemsstater – European Financial Stability Facility (EFSF). En stor del av stödpaketet till Irland, 40,2 miljarder euro, finansieras genom dessa två faciliteter.

Utlåning från IMF och EU sker normalt inom ramen för ett- eller fleråriga stabiliserings- och reformprogram med mål för finans- och penningpolitiken på kort och medellång sikt samt krav på strukturella reformer, som t.ex. åtgärder för att lösa problem i banksektorn. Vidare krävs att det berörda landets regering bedöms ha viljan och kapaciteten att genomföra det överenskomna ekonomiska åtgärdsprogrammet. Andra multilaterala finansieringsinstitutioner, som Europeiska investeringsbanken och institutionerna inom Världsbanksgruppen, kan också bistå med finansiering, men då främst som projektstöd till den privata eller offentliga sektorn.

Det finns gränser för hur stora insatser IMF och EU kan göra för ett enskilt land. Som ett komplement till IMF:s och EU:s insatser samt eventuell annan multilateral finansiering kan bilateralt stöd behöva ges i särskilda fall. Detta kan vara motiverat vid allvarliga kriser i enskilda länder, då det finns risk för särskilt långtgående konsekvenser, eller på grund av att en kris kan spridas regionalt. När kompletterande bilateralt stöd krävs tillfrågas företrädesvis länder som både har finansiell kapacitet och ekonomiska och politiska förbindelser till det krisdrabbade landet. Insatserna samordnas i sådana fall av de deltagande länderna, IMF och EU, i syfte att åstadkomma en rimlig bördefördelning.

4 Den irländska krisens orsaker och förlopp

4.1 Irlands ekonomiska strategi

Under flera hundra år var vad som sedan 1921 är Irland en av Europas fattigaste regioner. Irland stod länge vid sidan av industrialiseringsprocessen. Så sent som 1950 var nästan hälften av arbetskraften sysselsatt i jordbruket.

De första stegen mot en modernisering av Irlands ekonomi togs under 1950-talet. Den starkt protektionistiska politiken som fram till dess hade förts lades om. Tullarna sänktes och hindren för utländskt ägande av irländska företag avskaffades. Irland gick med i Europeiska frihandelsorganisationen (EFTA) 1966 och i EU 1973.

Liberaliseringen ledde till en kraftig höjning av Irlands ekonomiska tillväxt, vilket innebar att landet kom upp i nivå med den genomsnittliga tillväxten i Europa. Under slutet av 1970-talet och början av 1980-talet fördes en mycket expansiv ekonomisk politik, som ledde till en ekonomisk kris. I mitten av 1980-talet hade Irlands statskuld ökat till 125 procent av bruttonationalprodukten (BNP) och arbetslösheten uppgick till 17 procent.

År 1987 inledde en nyttillträdd regering en genomgripande sanering av statsfinanserna. Utgifterna skars ned kraftigt på alla områden. Exempelvis avskaffades 10 000 tjänster i den offentliga sektorn. Fram till 1990 minskades statsutgifterna från ca 55 till drygt 40 procent av BNP.

Saneringen av statsfinanserna lade grunden för en period av ekonomisk tillväxt i Irland, som saknar motsvarande i EU vad gäller styrka och varaktighet. Under 1994–2007 steg BNP med i genomsnitt 7,5 procent per år. När den senaste internationella krisen bröt ut 2008 hade Irland en av EU:s högsta köpkraftsjusterade BNP per capita och låg inte långt under USA i detta avseende. Arbetslösheten hade sjunkit till 5 procent och statskulden till 25 procent av BNP.

Irlands framgångsrika tillväxtstrategi byggde på två grundelement; stor öppenhet gentemot omvärlden och ett näringslivsvänligt klimat. För att uppnå det sistnämnda genomfördes satsningar på låga skatter, minskad reglering, en välutbildad och högproduktiv arbetskraft, återhållsam löneutveckling, forskning och utveckling i samarbete mellan stat, universitet och näringsliv samt prioritering av informations- och kommunikationsteknologi. Vidare eftersträvades politisk stabilitet.

Myndigheterna var också mycket aktiva och målmedvetna i sin strävan att uppmuntra utländska direktinvesteringar i utvalda branscher. Prop. 2011/12:119

4.2 Strategins risker

Även om den irländska tillväxtstrategin var mycket framgångsrik under ett antal år var den förknippad med ett antal risker, som med tiden framträdde allt tydligare. För det första gjorde den mycket stora öppenheten hos Irlands ekonomi landet känsligt för kraftiga internationella konjunkturedgångar. Konjunkturkänsligheten förstärktes av att ekonomin var relativt liten.

För det andra skapade själva BNP-tillväxten risker. Långa perioder av hög tillväxt tenderar att så småningom leda till överhettning av ekonomin, vilket skedde även i Irland. Löneökningstakten steg efterhand och kom så småningom att överstiga produktivitetsökningarna. Sedan Irland infört euron som valuta fanns inte längre möjligheten att kompensera för denna utveckling genom en försvagning av växelkursen, vilket ledde till att Irlands internationella konkurrenskraft eroderades. Den genomsnittliga inflationen på årsbasis (HICP) var dubbelt så hög i Irland jämfört med Tyskland och Frankrike under de flesta av åren 1998–2006. Detta inflationsmått exkluderar prisökningar på egna hem, vilket är den dominerande boendeformen i Irland. Den genomsnittliga årliga prisökningen på bostäder i Irland uppgick under samma period till 12,5 procent.

Den beskrivna situationen hade krävt en kraftig finanspolitisk åtstramning för att motverka inflation och överhettning. I stället utvecklades finanspolitiken i en alltmer expansiv riktning. De offentliga utgifterna ökade starkt (2001–2006 ökade antalet statligt anställda med 18 procent och lönekostnaderna med 59 procent). Intäktsidan försvagades genom skattemässiga incitament för att stimulera byggsektorn och bostadsmarknaden och blev mera sårbar genom ett allt högre beroende av konjunkturkänsliga skatter såsom bolagsskatt, kapitalinkomstskatt och olika stämpelskatter.

En lång period av hög ekonomisk tillväxt tenderar vidare att leda till allt större riskbenägenhet. I Irlands fall medförde den snabba ekonomiska tillväxten en kraftig kreditexpansion, som också bidrog till att driva på tillväxten ytterligare. De låga räntorna till följd av deltagandet i eurozonen bidrog till att stimulera utlåningen. Framför allt ökade utlåningen till bygg- och fastighetssektorn. En finansiell bubbla uppstod. När den internationella finansiella krisen bröt ut 2008 hade den irländska banksektorn en utlåning på mer än fem gånger Irlands BNP och utgjorde därmed en allvarlig systemrisk.

Till bankernas ökade risktagande bidrog även en annan komponent i den irländska strategin, nämligen inriktningen på minimal reglering. Den finansiella regleringen och tillsynen har i efterhand visat sig vara klart otillräckliga. Riskerna i den finansiella sektorn, som var den viktigaste orsaken till att Irland drabbades så hårt av krisen, beskrivs närmare i följande avsnitt.

Irlands ekonomiska tillväxt medförde en snabb expansion av banksektorn. Till en början var det de inhemska bankerna, som utvecklades till följd av stigande ekonomisk aktivitet och likviditet. Utvecklingen mot en mycket öppen ekonomi bidrog till att multinationella företag investerade i Irland, vilket gjorde att en internationell finansiell sektor växte fram parallellt med den inhemska banksektorn.

Irlands inträde i eurosamarbetet bidrog till kreditexpansionen genom att det ledde till låga räntor och ökade möjligheter för irländska banker att låna upp kapital på den europeiska interbankmarknaden. De inhemska bankerna kunde således från slutet av 1990-talet övergå till att i ökad utsträckning finansiera sig på kapitalmarknaden i stället för genom inlåning. Detta var i själva verket en förutsättning för att de ledande bankerna skulle kunna expandera så pass kraftigt som de gjorde. Samtidigt ökade bankernas investeringar i byggsektorn. Att äga sin bostad värderas högt i Irland. Bankerna, som gjorde stora vinster på lån till byggsektorn, ökade sin exponering mot bostadssektorn.

När den reala ekonomin försvagades till följd av den internationella nedgången 2001 ökade bankerna sin utlåning ytterligare för att kunna upprätthålla vinstnivåerna. År 2000 utgjordes ca 38 procent av den inhemska banksektorns totala utlåning av bostads- och byggån. År 2005 hade andelen ökat till 57,5 procent. Under samma period fördubblades storleken på den irländska banksektorn samtidigt som antalet aktörer minskade. Vidare ökade hushållens skuldsättning med 85 procent och huspriserna steg med 53 procent.

De irländska bankerna finansierade i stigande grad sin utlåning genom internationell upplåning. Vid slutet av 2004 uppvisade Irlands banksektor lägst andel inlåning i förhållande till totala tillgångar av alla västeuropeiska EU-länder. Finansieringen på de internationella marknaderna medförde ökade likviditetsrisker genom att den till största delen bestod av lån med kort löptid, som kunde bli svåra att omsätta vid en finansiell kris. Samtidigt minskade bankernas avsättningar för att täcka risker för kreditförluster från 1,14 procent av totala utestående lån till 0,50 procent. År 2000 hade avsättningarna för förväntade förluster överstigit de realiserade förlusterna; år 2005 var situationen den omvända.

Bankernas stora utlåning till fastighetssektorn drev upp prisnivån där och ledde så småningom till en finansiell bubbla. Det därpå följande prisfallet på kommersiella fastigheter och bostäder inleddes mer än ett år innan den globala finanskrisen bröt ut. Likviditetsåttstramningen på den internationella bankmarknaden förvärrade problemen ytterligare.

I januari 2010 tillsatte den irländska regeringen en bankkommission med uppdrag att utreda den irländska bankkrisen och rapportera sina slutsatser till parlamentet. Två rapporter har hittills publicerats. Den irländska centralbankens chef överlämnade i maj 2010 en rapport till finansministern om bristerna i finansmarknadsregleringen och finansmarknadspolitiken 2003–2008. En kompletterande rapport om orsakerna till den irländska bankkrisen har utarbetats av bl.a. chefen för EFSF. Rapporterna visar på ett alltför stort risktagande, en undermålig

styrning av bankerna och skadliga incitamentsstrukturer på flera olika nivåer i bankernas hierarkier.

Till det ökade risktagandet i den inhemska banksektorn bidrog också brister i regleringen av finansmarknaderna och i övervakningen av de finansiella institutionerna. Tillsynsmyndigheterna för banksektorn hade inte tillräckligt med kvalificerad personal, de vidtog inte tillräckligt många eller grundliga undersökningar och föreslog inte nödvändiga åtgärder i form av lagstiftning eller reglering. De grundläggande problemen i banksystemet bestod framför allt i avsaknad av effektiv styrning, stringenta system för kreditanalys och riskhantering på institutionell nivå. Än mer allvarligt är att det förekommit rena oegentligheter som myndigheterna inte upptäckte förrän efter det att stödåtgärder till banksektorn hade börjat genomföras i stor skala. Oegentligheterna gällde bl.a. fusk med rapportering, finansiella transaktioner i syfte att vilseleda myndigheter och externa revisorer och mycket stora privata lån till företagsledningen i t.ex. Anglo-Irish Bank (Anglo).

Analyser genomförda av den irländska centralbanken, EU-institutioner och IMF lyfter fram svagheter i det irländska finansiella systemet och påvisar brister i att sammanställa och dra slutsatser av de makrofinansiella riskerna i det irländska finansiella systemet. Den irländska regeringens stabiliseringsprogram handlar till stor del om att återställa den finansiella stabiliteten i banksektorn och inte minst om att stärka övervakningen och regleringen av de finansiella institutionerna.

4.4 Krisen

I september 2008 införde den irländska regeringen en bankgaranti för de sju största inhemska bankerna (Credit Institutions Financial Support Scheme) som täckte 100 procent av all existerande och ny skuldsättning hos bankerna. Motiveringen var att bankerna hade stora likviditetsproblem. Redan i januari 2009 beslutade den irländska regeringen emellertid att nationalisera den tredje största banken, Anglo, när det stod klart att banken var insolvent. Anglo bedömdes vara den mest sårbara av de tre stora bankerna då den hade en stor andel tillgångar med osäkert värde. Även Irish Nationwide Building Society (INBS), ursprungligen en typ av medlemsägt bolåneinstitut som 2004 hade förvärvats av Den Danske Bank bedömdes vara insolvent och nationaliserades. Dessa två institutioner hade en mycket stor exponering mot byggsektorn. Andelen lån med säkerhet i kommersiella fastigheter och byggnationer i förhållande till den totala låneportföljen uppgick 2006 till omkring 75 procent för båda dessa institutioner.

Den heltäckande bankgarantin ersattes i december 2009 av ett nytt garantiåtagande, som täcker prioriterade fordringar med en löptid som understiger fem år. Åtgärderna för att återkapitalisera banksystemet och skapa förtroende på marknaderna har varit mer kostsamma än vad de ursprungliga analyserna gav vid handen. Under 2009 och 2010 tillfördes bankerna 45 miljarder euro i nytt kapital. Vidare etablerades en statlig s.k. bankakut – National Asset Management Agency (NAMA) – som har köpt tillgångar med osäkert värde från bankerna till 50 procent av bokfört

värde. Den irländska regeringen har också fått mandat för mer drastiska åtgärder; bl.a. har innehavare av efterställda skuldebrev fått se sina fordringar omvandlade till aktiekapital med en nedskrivning av värdet med ca 20 procent. Aktieägarna har de facto fått sitt ägande reducerat i värde och utspätt i förhållande till staten, som inte bara nationaliserat Anglo och INBS utan också genom kapitaltillförsel blivit den största ägaren i de två största bankerna, Bank of Ireland och Allied Irish Banks.

Den realekonomiska nedgången i samband med finanskrisen hösten 2008, med negativ tillväxt 2008, 2009 och 2010, ledde till en kraftigt ökad arbetslöshet. Andelen arbetslösa steg från mindre än 5 procent i genomsnitt under 2000–2007 till 14,3 procent 2011. Detta bidrog till minskade skatteintäkter och än mer ansträngda offentliga finanser. Den ekonomiska nedgången och arbetslösheten minskade hushållens köpkraft och förstärkte den redan inledda nedgången i huspriserna.

I kombination med minskade intäkter och ökade kostnader i form av sociala transfereringar ledde de stora engångskostnaderna i form av stöd till banksektorn och bostadsfinansieringsinstitut samt de höga lånekostnaderna på finansmarknaderna till att den irländska budgeten gick från balans 2007 till ett underskott på över 30 procent av BNP 2010. Enligt Europeiska kommissionens och IMF:s prognoser kommer den irländska bruttostatsskulden att ha ökat från 25 procent av BNP 2007 till 105 procent vid slutet av 2011 och nå en topp på ca 118 procent 2013. Sedan krisen inleddes har Irlands kreditbetyg sänkts i flera steg av kreditvärderingsinstituten. Detta har också medfört en begränsning av lånemöjligheterna för de inhemska bankerna hos ECB, eftersom värdet hos de tillgångar bankerna ställt som säkerhet har sänkts. Den irländska centralbanken har därmed fått ta på sig en större roll i att tillhandahålla likviditet till de inhemska bankerna.

Den 21 november 2010 begärde Irlands regering internationellt finansiellt stöd efter en längre tids nedgång i ekonomin och kraftigt ökande svårigheter för den irländska staten att finansiera sig på marknaderna. Stora statliga kostnader för att kapitalisera den inhemska finanssektorn bidrog till att Irlands initialt låga statsskuld ökade mycket snabbt 2008–2010. Även kostnaderna för statsupplåningen steg kraftigt. I början av november 2010 hade de genomsnittliga räntekostnaderna för irländska statsobligationer med 3 års löptid mer än tredubblats jämfört med det första kvartalet 2010. Sådana räntenivåer bedömdes vara ohållbara. Den 28 november 2010 nåddes en överenskommelse mellan EU, Europeiska centralbanken (ECB), IMF och den irländska regeringen om ett finansiellt stödpaket, som sedan formellt godkändes av Ekofinrådet den 7 december och IMF:s styrelse den 16 december samma år. Även Storbritannien, Danmark och Sverige erbjöd den irländska regeringen finansiellt stöd. Det sammanlagda stödet uppgår till knappt 68 miljarder euro.

5 Irlands stabiliseringsprogram

Stabiliseringsprogrammet för Irland förhandlades fram mellan den irländska regeringen å ena sidan och kommissionen, IMF och ECB (den

s.k. Trojkan) å andra sidan i slutet av november 2010. Förhandlingarna underlättades av att de baserades på en av regeringen tidigare framlagd plan för hur Irland skulle ta sig ur krisen. Programmet godkändes av Ekofinrådet den 28 november och av IMF:s styrelse den 16 december 2010. Det antogs i form av en budget av det irländska parlamentet den 26 januari 2011. Huvudpunkterna enligt programmet är att

- återställa den finansiella stabiliteten i banksektorn,
- konsolidera statsfinanserna, och
- säkerställa god konkurrenskraft och hållbar ekonomisk tillväxt.

5.1 Återställa den finansiella stabiliteten i banksektorn

Det irländska banksystemet behövde omstruktureras och bankernas kapitalbas förstärkas. Programmet syftar till att reducera banksektorn till en hållbar storlek i förhållande till BNP, skilja dåliga tillgångar från goda samt reducera beroendet av finansmarknaderna för bankernas finansiering. Kapitaltäckningen ska höjas. Dessa åtgärder ska återskapa förtroendet för bankerna på de finansiella marknaderna, så att bankerna kan erhålla marknadsfinansiering på rimliga villkor. I dagsläget är de irländska bankerna beroende av utlåningsfaciliteterna hos ECB och den irländska centralbanken (som i sin tur lånar hos ECB) samt av kapitaltillskott från staten. De två ledande institutionerna har emellertid sålt vissa tillgångar, t.ex. utländska dotterbolag, vilket bidragit till en omstrukturering och förstärkt kapitalbas. Vidare har vissa fordringar, såsom lån till byggsektorn, förts över till NAMA.

Samtliga banker avkrävs affärsplaner som visar deras uttryckliga åtagande att minska skuldsättningen och omstrukturera bankaktiviteterna med tydliga tidsbestämda mål. Den irländska centralbanken säkerställer att bankernas kapitalbas stärks för att nå en nivå på 12 procent i kärnkapital enligt den s.k. Basel III-överenskommelsen. Rigorösa stresstester genomförs tillsammans med IMF och ECB för att säkerställa att kapitaltäckningen på medellång sikt är tillräcklig. Efter en utvärdering av dessa tester kommer det regelmässiga minimikravet för kapitaltäckning att vara 10,5 procent. Genom det externa stödprogrammet har den irländska regeringen ca 35 miljarder euro till förfogande för ytterligare kapitalisering av bankerna.

Lika viktiga är åtgärderna för att stärka övervakningen av den finansiella sektorn i Irland. Den irländska regeringen har åtagit sig att öka budgeten och antalet kvalificerade analytiker hos den irländska finansinspektionen. Myndighetsledningen har bytts ut. Vidare har nya och högre standarder för värdering av risk och riskhantering samt företagsstyrning införts. En oberoende utvärdering ska göras av det nya systemet för tillsyn. En ny konkurslagstiftning för banker med ökade befogenheter för den irländska centralbanken förbereds.

5.2 Konsolidera statsfinanserna

När det stod klart vilka stora underliggande obalanser som rådde i den irländska ekonomin inledde landets regering en finanspolitisk

konsolidering. Totalt uppgick de genomförda konsolideringsåtgärderna 2010 och 2011 till 6,2 procent av BNP (se tabell 1). Den svaga tillväxten och kostnaderna för att hantera bankkrisen ledde, trots den tidiga konsolideringen, till rekordstora underskott och kraftigt ökande statsskuld. Fortsatt konsolidering krävs för att inte statsskulden ska öka till helt ohanterliga nivåer. Budgeten för 2012 innehåller konsolideringsåtgärder på 2,8 procent av BNP. Ytterligare konsolidering ska genomföras 2013 och 2014, i enlighet med målen för EU:s underskottsförfarande. Målet är att nå ett budgetunderskott som är mindre än 3 procent av BNP 2015.

Åtgärdernas tyngdpunkt ligger på nedskärningar i offentliga utgifter, även om en tredjedel är intäktshöjande åtgärder, t.ex. en reduktion i avdragsrätt vad avser personlig inkomstskatt på ca 10 procent. Den minskade avdragsrätten kommer att öka den relativt låga andelen av hushållen som betalar inkomstskatt. Pensionsåldern höjs från 65 till 66 år fr.o.m. 2013. Även institutionella reformer genomförs, inklusive införande av ett system med medelfristiga budgetramar och ett finanspolitiskt råd. I budgeten för 2012 anges bindande utgiftstak för löpande utgifter t.o.m. 2014 och för investeringar t.o.m. 2016.

En viktig bestämningsfaktor för hur stor konsolidering som krävs är behovet av ytterligare kapital till banksystemet. IMF:s bedömning är att det är osannolikt att det skulle krävas mer än de 35 miljarder euro som har avsatts för dylika åtgärder inom ramen för stabiliseringsprogrammet. Hur stor del av stödet som kommer att behöva användas beror på graden av deltagandet av privat sektor i omstruktureringen av banksektorn.

Tabell 1. Finanspolitisk konsolidering 2010–2012
(nettoeffekt i procent av BNP)

	2010	2011	2012	Summa
Utgiftsminskning	2,6	2,6	1,4	6,4
Inkomstökning	0,0	1,0	1,4	2,4
Summa	2,6	3,6	2,8	8,8

Källa: IMF

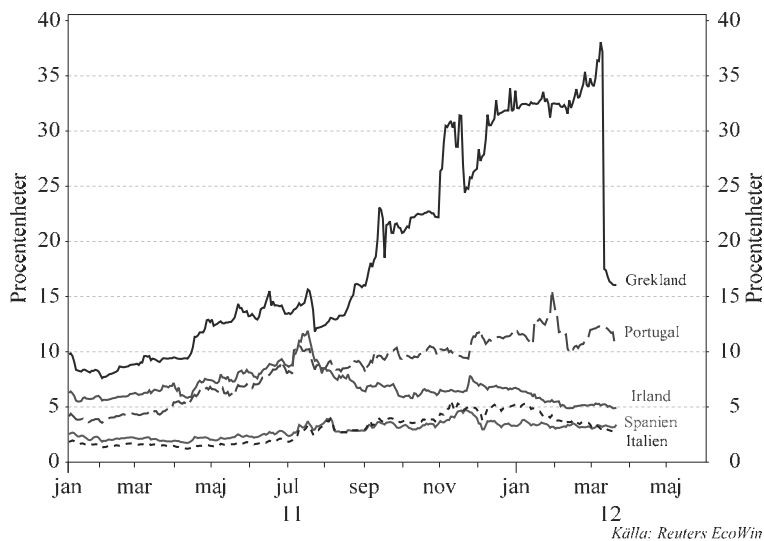
5.3 Säkerställa konkurrenskraft och hållbar ekonomisk tillväxt

Viktigast för att säkerställa konkurrenskraft och tillväxt i Irland bedöms vara de åtgärder för att sanera banksektorn och att nå sunda offentliga finanser som beskrivits i avsnitt 5.1 och 5.2. Den irländska regeringen utvärderar också möjligheten till ytterligare ekonomiska reformer, inklusive en utvidgning av den nationella konkurrenslagstiftningen, processrättsliga reformer för att minska kostnaderna i samband med tvistlösning, begränsningar i kostnader för läkemedel, stärkta resurser för arbetsförmedling, tydligare fokus på tillväxtfrämjande vid infrastruktur-satsningar, effektivare avgiftsfinansiering av el, gas och vatten samt framtida privatiseringar av statliga tillgångar.

Allmänna val i Irland hölls den 25 februari 2011. De ledde till ett regeringsskifte. Den nya irländska regeringen är en koalitionsregering, bestående av de två partierna Fine Gael och Labour, med stor majoritet i parlamentet. Regeringen har arbetat målmedvetet med att genomföra stabiliseringsprogrammet. Fem kvartalsöversyner av programmets genomförande har hittills gjorts. Den senaste översynen ägde rum i januari 2012. Då konstaterade Trojkan att programmets åtgärder hittills har vidtagits planerligt eller i vissa avseenden snabbare än vad som anges i programmet. Budgetunderskottet för 2011 blev preliminärt 9,9 procent, dvs. klart under de 10,6 procent som programmet föreskriver. Banksystemet har stärkts och utväxlingen i bankernas balansräkningar har dragits ned väsentligt.

Det kraftfulla genomförandet av programmet har lett till att de internationella marknadernas förtroende för Irland har stärkts. Ett tecken på detta är att räntan på irländska statslån utvecklats mera förmånligt än räntorna för andra krisländer sedan i somras, som framgår av det följande diagrammet.

Diagram. Räntespread mot Tyskland, 10-årsobligationer

Vad gäller att reformera den finansiella sektorn har stora framsteg gjorts:

- Omstruktureringen av banksektorn har genomförts snabbare än förutsett enligt programmet. Sammanslagningarna av såväl AIB och EBS Building Society som Anglo och INBS har slutförts.
- Kapitalförstärkningarna i banker och andra finansinstitut har genomförts.
- Regler för statens utövande av sin ägarroll i bankerna har fastställts.
- Ett ramverk för att minska utväxlingen i bankernas balansräkningar och minska deras beroende av marknadsupplåning har utformats.

- Ett antal åtgärder för att förstärka den finansiella tillsynen har vidtagits och ett förslag till ny tillsynslag har lagts fram.
- NAMA har avvecklat dåliga tillgångar i rask takt och har redan kommit halvvägs mot det mål som satts upp för 2013.

Till följd av dessa åtgärder har förtroendet för det irländska bankväsendet stärkts. Utflödet av inlåning från allmänheten har minskat, liksom bankernas beroende av likviditetslån från ECB. Det sistnämnda är dock fortfarande stort. De irländska bankerna är i stort sett utestängda från finansiering på den internationella interbankmarknaden.

Även budgetkonsolideringen har genomförts snabbare än vad programmet kräver. Såväl besparingarna på utgiftssidan som inkomsterna har överträffat målen. På inkomstsidan blev inkomsterna från mervärdesskatt mindre än beräknat, men det uppvägdes mer än väl av inkomsterna från inkomstskatt, företagsskatt och punktskatter. Ett finanspolitiskt råd också har inrättats.

Vidare har regeringen tagit steg mot att förbättra konkurrenskraften. En plan har upprättats för att reformera löneförhandlingarna. Åtgärder har vidtagits för att minska marginalerna på läkemedel. Det finns indikationer på att Irlands kostnadsnivå redan sänkts väsentligt. Det återstår dock mycket att göra inom ramen för programmet i fråga om att förbättra konkurrenskraften och återskapa stabiliteten och förtroendet i banksektorn.

5.5 Programmets välfärdseffekter

En viktig aspekt av stabiliseringsprogrammet är hur åtgärderna påverkar välfärden för olika grupper i samhället. Detta är något, som långivarna följer fortlöpande. På uppdrag av EU-kommissionen har Social Situation Observatory (SSO)¹ utfört en studie av hur genomförda konsolideringsåtgärder 2009–2011 påverkat inkomster och inkomstfördelning i Irland och fem andra länder; Estland, Grekland, Portugal, Spanien och Storbritannien. SSO fann att Irland var det land i gruppen där de negativa effekterna på hushållens disponibla inkomster var störst, totalt sett. Detta förklaras till stor del av att Irland genomfört konsolideringsåtgärderna snabbt. I exempelvis Grekland, där genomförandet av åtgärderna har fördröjts har effekterna på den disponibla inkomsten hittills varit över lag väsentligt mindre.

Om man ser till hur effekterna fördelar sig på olika inkomstgrupper, utmärker sig Irland för en betydligt mer progressiv fördelning än flertalet andra länder i gruppen. Minskningen av den disponibla inkomsten var ungefär hälften så stor (ca 6 procent av inkomsten) för den lägsta inkomstgruppen som för den högsta (ca 12 procent). Detta indikerar att den irländska regeringen vinnlägger sig om en socialt acceptabel fördelning av anpassningsbördan. Huvuddelen av pensionärerna tillhörde dem som fått vidkännas de minsta inkomstförlusterna. Det bör

¹ SSO bildades på initiativ av EU-kommissionen 2005 och ingår i ett europeiskt nätverk av institut med inriktning på sociala studier.

understrykas att vad som avses i studien är åtgärdernas omedelbara effekter, som inte säger något om följderna på lång sikt av programmets genomförande.

Att Irlands låginkomsttagare drabbats i lägre grad än andra grupper beror dels på åtgärdernas inriktning, med tonvikt på rationalisering och lönesänkningar i den statliga sektorn, dels på att landet har ett väl utvecklat socialt skyddsnät. Krisen har medfört en kraftig ökning av arbetslöshetsunderstöd och andra sociala bidrag. Vidare bör nämnas att en rad olika åtgärder och lagförslag har snabbtrets med målet att på ett bättre sätt hantera de mest skuldsatta hushållens problem. Bland annat har nya regler tagits fram om personlig konkurs.

6 Irlands ekonomiska läge

6.1 En exportledd återhämtning har inletts

Irlands ekonomiska läge har förbättrats under 2011. De makroekonomiska indikatorerna tyder på att en modest exportdriven återhämtning har inletts.

Tabell 2. Ekonomiska nyckeldata 2008–2012
Procentuell volymförändring om inte annat anges

	2009	2010	2011	2012*	2013*
BNP	-7,0	-0,4	0,9	0,5	2,0
Privat konsumtion	-6,9	-0,8	-2,8	-1,6	0,5
Offentlig konsumtion	-4,5	-3,8	-3,0	-1,9	-1,5
Bruttoinvesteringar	-28,7	-24,9	-14,0	-4,5	3,0
Total export	-4,2	6,3	4,2	2,8	3,8
Total import	-9,3	2,7	0,8	1,0	2,8
Bytesbalans (% av BNP)	-2,9	0,5	0,3	1,3	1,4
Offentligfinansiellt sparande ** (% av BNP)	-11,7	-11,5	-9,9	-8,6	-7,5
Primärt sparande** (% av BNP)	-9,7	-8,4	-6,6	-4,5	-1,9
Offentlig bruttoskuld (% av BNP)	65,2	92,5	105,4	113,7	118,4
Arbetslöshet (% av arbetskraften)	11,8	13,6	14,3	14,5	13,7
Inflation (årsgenomsnitt %)	-1,7	-1,6	1,2	1,6	1,2

Källa: IMF

* *Prognos*

** *Exklusive kostnaderna för bankstöd*

BNP minskade mindre än väntat 2010. År 2011 var tillväxten knappt 1 procent. Den förväntas sjunka något 2012. Den privata konsumtionen fortsätter att minska och har utvecklats svagare än väntat, men uppvägs av en stark ökning av exporten. Exportökningen förutses sakta in under 2012, men fortsätter att vara den drivande faktorn i ekonomin.

Arbetslösheten har stabiliserats men förväntas vara fortsatt hög under de närmaste åren. Inflationen är nu positiv, men förutses ligga kvar på en låg nivå. Det är främst energipriserna som driver upp den allmänna

prinsnivån, medan kärninflationen ligger nära noll. Bostadspriserna fortsätter att falla. Prop. 2011/12:119

6.2 Instabiliteten i eurozonen gör framtiden osäker

Även om Irlands ekonomiska läge således förbättrats kvarstår betydande risker. De försämrade tillväxtutsikterna för EU som helhet försvårar landets återhämtning. Vid den fjärde programöversynen, som genomfördes i november 2011, reviderades tillväxt- och exportprognoserna för Irland ned väsentligt för 2012. Vid programöversynen i januari 2012 reviderades prognosen ned ytterligare något. En svagare ekonomisk tillväxt i Irland medför en risk för att arbetslösheten biter sig fast. En ökad utvandring har dock minskat belastningen på det sociala skyddsnätet. Samtidigt inverkar förlusten av kvalificerad arbetskraft negativt på tillväxtutsikterna, särskilt på längre sikt.

En lägre tillväxt försvårar också budgetkonsolideringen och gör att det krävs större ansträngningar för att minska den stora statsskulden till en hållbar nivå. Enligt IMF:s senaste prognos vänder ökningen av statsskulden nedåt först 2014. Vidare medför turbulensen på de finansiella marknaderna att utsikterna för Irland att återgå till att tillväxt är en väsentlig del finansiera budgetunderskotten på marknaden 2013 mera osäkra. Även de irländska bankerna har svårt att få tillgång till marknadsfinansiering.

7 Irlands behov av externt stöd

De stora problemen i Irlands ekonomi innebär att Irland har ett fortsatt behov av externt finansiellt stöd. Irland har bidragit till finansieringen av programmet med 17,5 miljarder euro från statens likviditetsreserv och pensionssystemet. Det externa stödpaketet består av lån från IMF (ca EUR 22,5 mdr), EU genom EFSM (EUR 22,5 mdr), EFSF (EUR 17,7 mdr) samt bilaterala lån från Storbritannien (ca EUR 3,8 mdr), Danmark (EUR 0,4 mdr) och Sverige (EUR 0,6 mdr). Avtal har hittills slutits med IMF, EFSM, EFSF och Storbritannien. Utbetalningarna av stödet framgår av tabell 3.

Tabell 3. Utbetalningsschema externa stödlån till Irland (miljarder euro)

	2011	2012	2013	Totalt
IMF	12,5	6,5	3,5	22,5
EFSM	13,9	8,6	0,0	22,5
EFSF	7,6	10,1	0,0	17,7
UK	0,9	2,0	0,9	3,8
SE	0,0	0,3	0,3	0,6
DK	0,0	0,2	0,2	0,4
Totalt	34,9	27,7	4,9	67,5

Källor: IMF, EU och EFSF

8.1 Ränta och återbetalningsvillkor

Företrädare för den svenska regeringen har under 2011 och 2012 tillsammans med företrädare för den danska regeringen förhandlat med företrädare för den irländska regeringen om villkoren för bilateral utlåning till Irland. Utgångspunkten för Sverige i förhandlingarna har varit att få till stånd ett avtal om utlåning med övergripande villkor som motsvarar övriga långivares med samma förmånsställning, dvs. Storbritannien, Danmark och EFSF (samt alla övriga innehavare av irländska statsobligationer). IMF och EFSM har ställning som prioriterade borgenärer och kan således få eventuella utestående fordringar reglerade före övriga långivare och innehavare av irländska statsobligationer.

För det svenska bilaterala avtalet gäller följande ränte- och återbetalningsvillkor. En rörlig ränta tillämpas och har bestämts till tremånadersräntan för interbanklån i euro (EURIBOR) med ett påslag om 1,0 procentenhet. Detta har bedömts täcka långivarens upplåningskostnader och kreditrisken. För de administrativa kostnaderna tas en avgift om 0,2 procent ut på varje utbetalt belopp av lånet. Avtalet föreskriver också en löftesprovision om 0,5 procent, som betalas tillbaka för lånebelopp, som utnyttjas inom viss tid. Låneavtalet innehåller en klausul som innebär att om långivaren i framtiden skulle få en högre upplåningskostnad än den ränta låntagaren betalar, ska räntan justeras upp i motsvarande mån. Den genomsnittliga löptiden för lånet är 7,5 år. Lånet ska betalas tillbaka kvartalsvis i lika stora poster som det har betalats ut och vara helt återbetalat 10,5 år efter den första utbetalningen. Varje utbetalning förutsätter att den närmast föregående programöversynen har godkänts av EU och IMF. Sveriges och övriga långivares räntevillkor framgår av tabell 4.

Tabell 4. Ränta för de olika komponenterna i det externa stödpaketet till Irland

Långgivare	Typ	Referensränta	Tillägg - marginal	Genomsnittlig löptid
IMF	Rörlig	SDR-räntan	3,0-4,0 %*	7,5 år
EFSM	Fast	Upplåningskostnad	0,0%	högst 12,5 år
EFSF	Fast eller rörlig	Upplåningskostnad	0,0%	högst 15 år
UK	Fast	Genomsnittlig upplåningskostnad	0,0%	7,5 år
SE	Rörlig	EURIBOR, 3 mån	1,0%	7,5 år
DK	Rörlig	EURIBOR, 3 mån	1,0%	7,5 år

* Marginalen för ett IMF-lån för den delen av lånet som överstiger 300 procent av landets IMF-kvot är 3,0 procent de första tre åren och 4,0 procent därefter. För den delen av lånet som understiger 300 procent av IMF-kvoten är tilläggs marginalen 1,0 procent. Irlands IMF-lån är 2321,8 procent av dess IMF-kvot. IMF håller på att ratificera en kvotöversyn där Irlands kvot skulle öka med ca 50 procent, vilket skulle innebära lägre genomsnittliga räntor.

Enligt 6 kap. 3 § första stycket budgetlagen (2011:203) får regeringen för det ändamål och intill det belopp som riksdagen har beslutat för ett eller flera budgetår besluta om utlåning som finansieras med lån i Riksgäldskontoret. För ett sådant lån ska enligt 4 § första stycket ränta eller avgift tas ut som motsvarar statens förväntade kostnad för lånet, om inte riksdagen har beslutat annat. Till den del inkomsterna från sådana räntor och avgifter motsvarar förväntade förluster ska de enligt 5 § första stycket föras till konton i Riksgäldskontoret. Konstaterade förluster ska täckas med medel från dessa konton. Enligt 7 kap. 3 § budgetlagen får utlåning för vilken den förväntade risken är låg finansieras med lån i Riksgäldskontoret. Med detta avses att lånet till helt övervägande del kan förväntas bli återbetalt. Som riktlinje gäller att kreditrisken kan betraktas som låg om den förväntade risken på goda grunder bedöms understiga 20 procent. Lånets löptid och motpartens kreditvärdighet ska vägas in vid bedömningen (prop. 2010/11:40 s. 150).

Att bedöma kreditrisken vid utlåning till en stat är betydligt svårare än när det gäller andra typer av låntagare. För det första är den makroekonomiska utvecklingen svår att förutse, vilket illustreras väl av den senaste finansiella och ekonomiska krisen. För det andra spelar politiska faktorer in. För det tredje är enskilda stater mer än någonsin beroende av den ekonomiska och politiska utvecklingen i deras omvärld till följd av den fortgående internationella integrationsprocessen. Svårigheterna är givetvis särskilt stora när det gäller en stat som befinner sig i en akut ekonomisk kris. I den nu aktuella situationen är den pågående krisen i euroområdet ytterligare en komplikation.

En given utgångspunkt vid bedömningen av kreditrisken är de betyg, som utdelas av de internationellt verksamma kreditvärderingsinstituten. De tre mest betydelsefulla är Moody's, Standard & Poor's och Fitch. Deras betyg på lån till Irland framgår av tabell 5. Som jämförelse visas motsvarande betyg för Island och Lettland vid tidpunkten för regeringsbeslutet om undertecknande av lån från Sverige till Island respektive Lettland.

Tabell 5. Kreditbetyg för Irland, Island och Lettland

	Irland	Island	Lettland
Moody's	Ba1	Baa1	Baa3
Standard & Poor's	BBB+	BBB-	BB
Fitch	BBB+	BBB-	BB+

Det kan noteras att två av instituten ger Irland högre betyg än vad Island och Lettland hade då besluten fattades, medan Moody's ger Irland ett lägre betyg. Samtidigt är kreditbetyget för Irland relativt lågt för att gälla ett utvecklade industriland. Risken är således inte negligierbar.

Riksgäldskontoret har inom ramen för sitt uppdrag att bistå regeringen med att utforma avtal om en kredit till Irland (Fi2010/5536) fått i uppdrag att:

- upprätta en promemoria som kan utgöra underlag för en riskbedömning,
- beräkna förväntad administrationskostnad och föreslå ersättningsmodell för densamma, och
- redovisa modeller som återspeglar statens upplåningskostnad och därmed kan utgöra basen för räntesättningen.

Riksgäldskontoret har genomfört beräkningar baserade på två teoretiskt skilda ansatser; en som baseras på empiriska data för fallissemang och återvinningar, vilka tillsammans utgör den förväntade förlusten, och en där den förväntade förlusten härletts från omfattande marknadsdata, med avdrag för den så kallade riskpremien (vilken påverkas av likviditetsaspekter, osäkerhet på marknaden, allmän riskaversion, valuta, etc.). Eftersom Irlands kreditbetyg skiljer sig åt mellan olika kreditvärderingsinstitut har Riksgäldskontoret använt empiriska fallissemangsdata och marknadsdata från flera kreditbetygsklasser vid beräkningen av förväntad förlust.

Båda ansatserna har sina styrkor och svagheter. Den främsta svagheten med den första – teoretiskt mest renodlade – metoden är det mycket grunda empiriska dataunderlaget för fallissemang och återvinning för statslån. I det andra angreppssättet utgör den volatila och svårskattade riskpremien ett fundamentalt problem. Forskare och experter från välrenommerade finansiella organisationer har kommit fram till sinsemellan mycket olika skattningar av riskpremiekomponenten. Skattningar av den förväntade förlusten baserade på marknadsdata, reducerade för riskpremien, rör sig därmed inom mycket breda spann. Riksgäldskontoret har därför valt att grunda sitt förslag på den första ansatsen: förväntad förlust härledd från empiriska fallissemang- och återvinningsdata, men med en viss anpassning till den information som hämtats från marknadsdata.

Riksgäldskontoret har sammanställt data över historiska fallissemang och återvinningsgrader på grundval av Standard & Poor's och Moody's statistik under 1983–2010. Det statistiska underlaget är begränsat, eftersom antalet länder i det relevanta riskintervallet är litet och fallissemangen är ännu färre. Den historiska återvinningsgraden vid dessa landfallissemang har dessutom varierat mycket. Historiskt har återvinningsgraden varierat mellan 18 och 95 procent under den studerade perioden. I likhet med många forskare på området har Riksgäldskontoret därför valt att basera sina beräkningar på ett historiskt genomsnitt av återvinningsgraden för seniora icke-säkerställda företagsobligationer. Detta ger ett mycket större och mer stabilt urval. Med detta angreppssätt uppskattar Riksgäldskontoret att räntepåslaget för att täcka den förväntade förlusten på ett lån till Irland med en löptid på 7,5 år för närvarande uppgår till minst 0,95 procent.

I Sveriges låneavtal med Island och Lettland är räntepåslaget 2,75 procent. Ett mindre påslag för Irland motiveras av att Irlands kreditvärdighet sammantaget bedöms vara högre än vad den var för Island och Lettland när räntevillkoren för dem bestämdes. Dessutom föreslås att Irland ska betala löftesprovision samt avgifter som täcker Sveriges omkostnader för avtalets upprättande och hanteringen av lånet.

Sådana avgifter togs inte ut av Island och Lettland, utan för dessa länder skulle räntemarginalen även täcka dessa kostnader. Vidare har lånet till Irland en kortare löptid än lånen till Island och Lettland.

EU har beslutat att underlätta Irlands och andra krisländers ansträngningar att bringa ned statskulden till en hållbar nivå genom att inte ta ut något räntepåslag på lån från EFSF och EFSM, efter att ursprungligen ha tagit ut höga påslag. Sedermera har även Storbritannien tagit bort räntepåslaget på sitt bilaterala lån till Irland. Regeringen anser det emellertid inte motiverat att bortse från kreditrisken vid prissättningen av lånet. Den nya budgetlagen föreskriver dessutom att Sverige ska ta betalt för förväntade kostnader, inklusive kreditrisken. Alternativt ska anslag anvisas som motsvarar detta belopp. Mot bakgrund av Riksgäldskontorets bedömning anser regeringen att ett räntepåslag på 1 procent bör tas ut på lån till Irland för att täcka kreditrisken. Eftersom EFSF:s upplåningskostnad stigit till följd av sänkt kreditvärdighet kommer sannolikt Irlands kostnad för lånet från Sverige inte att bli högre än vad Irland betalar till EFSF för jämförbara lån. Det är emellertid svårt att göra direkta jämförelser, eftersom EFSF lånar upp på mycket varierande löptider, vilket gör att den ränta som tas ut av Irland också varierar kraftigt. Det vägda genomsnittet av den ränta Irland betalar för hittills utbetalade lån från EFSF är 3,8 procent. Större delen av dessa lån har mycket lång räntebindningstid samt ett räntepåslag. Ett lån från Sverige med en räntebindningstid på tre månader i enlighet med låneavtalet skulle i dagsläget kosta Irland ca 1,9 procent.

9 Bemyndigande för Sveriges utlåning till Irland

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att under 2012 besluta om ett lån till Irland på högst 600 000 000 euro.

Skälen för regeringens förslag: Sverige bidrar i dag till internationellt samordnade krisinsatser genom medlemskapet i EU och mellanstatliga organisationer, såsom IMF. Regeringen har tidigare redogjort för sin inställning till bilateralt stöd i form av utlåning, senast i budgetpropositionen för 2012 (prop. 2011/12:1 utg.omr. 2). Som en liten och öppen ekonomi är Sverige känsligt för finansiell instabilitet i Europa och i synnerhet i vår närmaste omgivning. Regeringen anser alltså att Sverige, vid behov av kompletterande stöd, även bör lämna kredit till annan stat som befinner sig i en särskilt svår situation och med vilken Sverige har nära ekonomiska och politiska förbindelser. En förutsättning för svenskt stöd är vidare att andra bilaterala långgivare deltar i stödpaketet. Mot denna bakgrund har Sverige tidigare erbjudit krediter till Island och Lettland (prop. 2008/09:106, bet. 2008/09:FiU34, rskr. 2008/09:177, prop. 2009/10:1 utg.omr. 2, bet. 2009/10:FiU2, rskr. 2009/10:163).

Irland är svårt drabbat av den finansiella krisen. Det är därför befogat att Sverige bidrar med bilateralt stöd i form av utlåning för att hjälpa

landet. Irland har tydliga finansiella kopplingar till många av de största ekonomierna i Europa och resten av världen. Risken för att en finansiell oro i Irland sprider sig är stor, framför allt genom den europeiska banksektorns exponering mot Irland och portföljinvesteringar i Irland från flera EU-länder. Regeringen gör bedömningen att en situation där Irland inte får tillräckligt med finansiellt stöd för att klara sina betalningar och komma till rätta med sin finansiella och ekonomiska kris skulle medföra en ökad risk även för andra mindre euroländer och för Sverige.

Företrädare för den svenska regeringen har under 2011 tillsammans med företrädare för den danska regeringen förhandlat med företrädare för den irländska regeringen om förutsättningarna för bilaterala krediter till Irland. Som framgår av redogörelsen i avsnitt 8.1 och 8.2 är det en grannliga uppgift att bedöma risken för utlåning av aktuellt slag, så att den tillsammans med bl.a. upplåningskostnader avspeglas i den ränta låntagaren ska betala för lånet.

Mot bakgrund av vad som anförts i fråga om riskerna för utlåningen har regeringen gjort bedömningen att ett lån till Irland med största sannolikhet kan förväntas bli återbetalt, och att det därmed finns förutsättningar för att finansiera utlåningen med lån i Riksgäldskontoret samt att räntepåslaget bör bestämmas till 1 procent. Förhandlingarna har resulterat i ett kreditavtal med villkor som enligt regeringens bedömning är väl lämpade att stödja Irland i den besvärliga ekonomiska situation som landet befinner sig i. Kreditavtalet bidrar enligt regeringens bedömning också till att stärka den finansiella stabiliteten i Europa.

Utlåning till Irland som finansieras med lån i Riksgäldskontoret förutsätter enligt 6 kap. 3 § budgetlagen ett bemyndigande från riksdagen. Regeringen har den 22 mars 2012 beslutat att underteckna avtalet som innehåller ett förbehåll om att lånet ska godkännas av riksdagen. Mot denna bakgrund föreslås att riksdagen bemyndigar regeringen att under 2012 besluta om ett lån till Irland på högst 600 000 000 euro.

10 Ekonomiska konsekvenser

Utlåningens statsfinansiella konsekvenser för Sverige är att den påverkar statens budgetsaldo och bruttoskuld (statsskulden och den s.k. Maastrichtskulden) men inte nettoskulden och det finansiella sparandet, eftersom lånet samtidigt utgör en fordran för staten. Eventuella kreditförluster reducerar det finansiella sparandet. Räntenettet påverkas, eftersom utlåningsräntan är högre än statens upplåningsränta.

Räntan på det svenska lånet till Irland innehåller en marginal över EURIBOR för att täcka kreditrisken. För den administrativa kostnaden tas en separat avgift ut. För att säkerställa att Sverige inte ska belastas av en negativ räntedifferens innehåller låneavtalet också en klausul som innebär att om Sverige i framtiden skulle få en högre upplåningskostnad än den ränta Irland betalar, ska den sistnämnda räntan justeras i motsvarande mån.

LÅNEAVTAL

daterat _____ 2012

IRLAND
som Läntagare

och

SVERIGE
som Långivare

EUR 600 000 000

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	DEFINITIONER OCH BEGREPP	1
2.	FACILITETEN	5
3.	SYFTE	5
4.	UTSEENDE AV LÅNGIVARENS AGENT OCH NTMA	5
5.	UTNYTTJANDE	5
6.	ÅTERBETALNING	8
7.	FÖRTIDA ÅTERBETALNING OCH ANNULLERING	8
8.	RÄNTA	10
9.	AVGIFTER	10
10.	SKADEERSÄTTNING	11
11.	INFORMATIONÅTAGANDEN	12
12.	ALLMÄNNA ÅTAGANDEN	12
13.	FALLISSEMANGSHÄNDELSER	14
14.	ÄNDRADE PARTER	16
15.	INFORMATION	16
16.	BETALNING	16
17.	AVISERING	17
18.	STYRANDE LAG OCH JURISDIKTION	19
19.	IKRAFTTRÄDANDE	19

BILAGOR

1.	FORMULÄR FÖR JURIDISKT YTTRANDE	21
2.	NÖDVÄNDIGA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR VARJE BEGÄRAN OM UTNYTTJANDE ²³	23
3.	FORMULÄR FÖR BEGÄRAN OM UTNYTTJANDE	24
4.	NÖDVÄNDIGA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR IKRAFTTRÄDANDE	25

Detta LÅNEAVTAL (detta "Avtal") är daterat _____ 2012 och upprättat mellan:

- (1) IRLAND, som låntagare ("Låntagaren"); och
- (2) SVERIGE, som långivare ("Långgivaren").

1. DEFINITIONER OCH BEGREPP

1.1 Definitioner

"Tillgänglighetstid" betyder tiden från och med datum för detta Avtal till och med den dag som infaller trettio (30) arbetsdagar efter IMF:s efte översyn enligt dess samförståndsavtal med Låntagaren.

"Arbetsdag" betyder en dag (annan än lördag eller söndag) när banker är öppna för allmän verksamhet i Stockholm och Dublin, och vad gäller dag för betalning av belopp uttryckt i euro, dag när också TARGET är öppet för avslut i euro.

"Centralbanken" betyder Central Bank of Ireland eller annan enhet som innehar hela eller större delen av Irlands valutareserv eller placeringar.

"Centralbankens finansiella skulder" betyder alla Centralbankens skulder vad gäller:

- (a) lånade pengar
- (b) remburs (inklusive motsvarighet i elektronisk form);
- (c) obligation, skuldsedel, eller liknande instrument;
- (d) finansiell leasing;
- (e) sålda eller diskonterade fordringar (förutom fordringar sålda utan regressrätt)
- (f) kostnaden för förvärv av tillgångar eller tjänster i den mån de förfaller till betalning före eller efter deras förvärv eller innehav av den betalningsskyldiga parten i de fall då förskotts- eller uppskjuten betalning:
  - (i) arrangerats primärt som ett sätt att finansiera tillgången eller tjänsten i fråga eller konstruktionen av tillgången eller tjänsten; eller
  - (ii) innefattar en period av mer än sex månader före eller efter förvärv eller tillhandahållande;
- (g) annan transaktion (inklusive avtal om köp eller försäljning på termin) som har samma kommersiella verkan som ett lån;
- (h) varje skyldighet till motgottgörelse avseende garanti, gottgörelse, obligation, remburs eller annat instrument utfärdat av bank eller annan finansiell institution eller;
- (i) garanti, gottgörelse eller annat åtagande att ersätta någon persons finansiella förlust avseende något av de begrepp som angetts i de föregående styckena.

“**Beslut**” betyder EU:s ministerråds beslut 2011/77/EU daterat 7 December 2010 att ge finansiellt stöd från EU till Irland och uppdateringar och ändringar av detta beslut.

“**Fallissemang**” betyder fallissemangshändelse eller varje händelse eller omständighet angiven i paragraf 13.1 som skulle (vid utlöpande av betalningsfri period, avisering, utfärdande av något avgörande under detta Avtal eller någon kombination av det föregående) utgöra fallissemangshändelse.

“**EFSF**” betyder European Financial Stability Facility, ett aktiebolag med säte i Luxemburg med registrerat huvudkontor på 43, avenue John F. Kennedy, L-1855 Luxembourg (R.C.S. Luxembourg B153.414).

“**EFSM**” betyder European Financial Stability Mechanism upprättad av EU:s ministerråd enligt Rådets förordning (EU) N°407/2010 of 11 May 2010.

“**EURIBOR**” betyder den räntesats som visas på Reuters skärm EURIBOR sida 01 kl. 11.00 två (2) TARGET dagar (dag då TARGET är öppet för avslut i euro) före den första dagen i varje ränteperiod för tillhandahållande av inlåning i euro för en period på tre (3) månader. Om denna sida skulle ersättas eller upphöra att vara tillgänglig kan Långgivaren ange en annan sida eller tjänst som visar tillämplig ränta efter samråd med Låntagaren: Om emellertid utnyttjandedagen för den första utbetalningen inte infaller på den sista arbetsdagen av ett kalenderkvartal ska EURIBOR för den första ränteperioden bestämmas genom linjär interpolering mellan EURIBOR för de två löptider som har den kortare och längre löptiden närmast ränteperioden. Den interpolerade räntan ska avrundas till tre (3) decimaler. För undvikande av osäkerhet ska den ränta, som tillämpas för varje påföljande utbetalning med utnyttjandedagen i en bruten ränteperiod vara densamma som den ränta, som redan fastställts för lånets innevarande ränteperiod, dvs. räntan ska inte interpoleras.

“**euro**” eller “**EUR**” betyder det lagliga betalningsmedlet för de medlemsstater i EU som inför euron enligt EU-fördraget.

“**ESM**” betyder den mekanism som inrättats enligt Europeiska rådets slutsatser antagna den 25 mars (rådsbeslut 2011/199/EU) om inrättandet av European Stability Mechanism.

“**Fallissemangshändelse**” varje händelse eller omständighet som angetts som sådan i klausul 13.1.

“**Extern skuld**” betyder all offentlig skuld (inklusive skuld avseende swappar och derivat, som ingåtts, garanterats, eller på annat sätt säkerställts av Låntagaren och NTMA) som är (i) uttryckt i eller ska betalas i annan valuta än låntagarens lagliga betalningsmedel och (ii) inte ursprungligen uppkommit genom ett avtal eller instrument som ingåtts med eller utfärdats till långgivare som till största delen är bosatt i Irland.

“**Faciliteten**” betyder den lånefacilitet som görs tillgänglig enligt detta Avtal i klausul 2 (*Faciliteten*).

“**Den slutliga förfallodagen**” betyder den dag som infaller tio (10) år och sex (6) månader efter den första utnyttjandedagen.

“**Offentlig skuld**” betyder skuld som utgör offentlig skuld enligt European System of Accounts (ESA 95) upprättat enligt Europaparlamentets och Rådets Förordning No (EC) 2223/96, som den kan förändras från tid till annan, men innefattar inte irländska bankers eller tidigare irländska bankers skuld (direkt eller genom myndighet som påtagit sig sådan skuld).

“IMF” betyder Internationella valutafonden.

“Den första utnyttjandeperioden” har den betydelse som anges i klausul 5.2.1.

“Ränteperiod” betyder en tid på tre (3) månader, förutom vad avser den första ränteperioden, som börjar på den första utnyttjandedagen och slutar på den sista arbetsdagen i det kalenderkvartal som denna dag infaller i. Varje påföljande ränteperiod ska påbörjas på den sista arbetsdagen i den föregående ränteperioden och sluta på den sista arbetsdagen i det kalenderkvartal som följer på det kalenderkvartal i vilket den föregående ränteperioden slutade. För undvikande av osäkerhet ska räntan för den första ränteperioden avseende den andra utbetalningen och varje därpå följande utbetalning beräknas från utbetalningsdagen till dess att innevarande ränteperiod löper ut med den räntesats som gäller för ränteperioden. Emellertid ska den sista ränteperioden sluta på den slutliga förfallodagen, om det är en arbetsdag, och i annat fall på nästa arbetsdag i samma kalendermånad (om det finns någon) eller på den föregående arbetsdagen (om det inte finns någon).

“Irländsk bank” betyder bank eller kreditinstitut med säte i Irland.

“Juridiskt yttrande” betyder det juridiska yttrande som utfärdats av Irlands justitiekansler (*Attorney General*) i huvudsak i enlighet med Schedule 1 (*Form of Legal Opinion*).

“Långgivarens agent” betyder Riksgäldskontoret.

“Långgivarens motsvarande upplåningskostnad” betyder den ränta till vilken Långgivaren kan låna euro på den internationella kapitalmarknaden med tre månaders löptid.

“Lån” betyder utbetalning under Faciliteten eller det belopp som är utestående av gjorda utbetalningar, vilka tillsammans utgör ett lån.

“Marknadstörning” betyder en händelse eller omständighet, som påverkar nationella eller internationella finansiella, politiska eller ekonomiska förhållanden eller internationella kapitalmarknader eller valutakurser eller valutarestriktioner, som enligt Långgivarens rimliga uppfattning väsentligt minskar Långgivarens möjlighet att finansiera ett begärt lån på de finansiella marknaderna.

“Samförståndsavtal” betyder de dokument som anger den överenskommelse som ingåtts avseende budgetdisciplin och ekonomisk-politiska riktlinjer mellan: (i) Låntagaren och Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken, inklusive de ändringar som görs som följd av formella programöversyner, och (ii) Låntagaren och IMF.

“NTMA” betyder Låntagarens *National Treasury Management Agency*.

“Offentlig inhemsk skuldsättning” betyder all offentlig skuld (inklusive all Låntagarens och NTMA: skuld) som (i) är uttryckt i Låntagarens lagliga betalningsmedel, (ii) är i form av obligationer, skuldsbevis eller andra värdepapper eller garanti för dessa och (iii) är eller kan noteras eller listas eller regelmässigt köpas eller säljas på börs, automatiskt handelssystem, över disk eller på annan värdepappersmarknad.

“Relevant skuldsättning” betyder extern skuldsättning och offentlig inhemsk skuldsättning.

“Översyn” betyder en översyn enligt samförståndsavtal och de villkor som anges i beslutet.

“**Säkerhetsintresse**” betyder en in-teckning, belastning, pant, kvarstad, överlåtelse av säkerhet eller annat intresse som säkerställer någon persons förbindelse av något slag. För undvikande av osäkerhet betraktas inte återköpsavtal eller säkerhet i samband med swapavtal som anordning med motsvarande verkan.

“**Påföljande utnyttjandeperiod**” har den betydelse som anges i klausul 5.4.1.

“**Stödfacilitet**” betyder varje facilitet som tillhandahålls Låntagaren av eller i anslutning till:

- (a) EFSF;
- (b) EFSM;
- (c) IMF; eller
- (d) Danmark eller Förenade kungariket.

“**Stödfacilitetsdokument**” betyder ett dokument som har anknytning till eller ger belägg för en stödfacilitet och inklusive alla anknutna dokument (utom samförståndsavtal).

“**Stödgivare**” betyder var och en som tillhandahåller en stödfacilitet.

“**TARGET**” betyder betalningssystemet *Trans-European Automated Real-time Gross Settlement Express Transfer*.

“**Totalt åtagande**” betyder EUR 600 000 000, i den mån det inte annullerats av Långgivaren eller Låntagaren enligt detta Avtal.

“**Utnyttjandedag**” betyder, beträffande varje utbetalning, den dag på vilken en låneutbetalning ska göras. Detta begrepp ska dock inte innefatta dag då utbetalning skulle ha gjorts men av någon anledning ej gjordes.

1.2 Konstruktion

1.2.1 Om inget annat anges är varje referens i detta Avtal till:

- (a) varje avtal eller instrument är en referens till det avtalet eller instrumentet som det är ändrat eller ersatt
- (b) en “**bestämmelse**” innefattar varje bestämmelse, regel, officiellt direktiv, begäran eller riktlinje (vare sig den har laga kraft eller inte) utfärdad av regering, mellanstatlig eller överstatlig organisation, myndighet, departement eller reglerande, självreglerande eller annan myndighet eller organisation ; och
- (c) en lagbestämmelse, en referens till till sådan bestämmelse som den har ändrats eller återupprättats.

1.2.2 För syftena med klausul 13.1(e) (*korsvis påskyndad betalning*), ska ingen bestämmelse som hindrar Låntagaren från att utnyttja kredit men som inte gör att någon av Låntagarens relevanta skuldsättning förfaller till förtida återbetalning anses utgöra en bestämmelse som har samma effekt som en fallissemangshändelse.

1.2.3 Fallissemang (inklusive fallissemangshändelse) "**fortgår**" om den inte har rättats till eller undantag har medgivits.

1.2.4 Inget underlåtande av eller dröjsmål med att från Läntagarens sida utöva någon rättighet eller rättelse under detta avtal ska verka som ett undantag, inte heller ska något enstaka eller partiellt utövande av en rättighet eller rättelse hindra ytterligare eller annat utövande eller utövandet av annan rättighet eller rättelse.

2. FACILITETEN

Långivaren ställer en lånefacilitet i euro till Läntagarens förfogande i enlighet med villkoren i detta Avtal. Alla utbetalningar inom ramen för Faciliteten ska tillsammans utgöra ett lån.

3. SYFTE

Låntagaren ska använda belopp, som lånats inom facilitetens ram för att stödja sin ekonomiska stabiliseringsplan som den anges i samförståndsavtal och för att återupprätta sin förmåga att finansiera sig på kapitalmarknaden.

4. UTSEENDE AV LÅNGIVARENS AGENT OCH NTMA

4.1 Långivaren utser Läntagarens Agent för att verka på Långivarens vägnar som dess Agent i förhållande till detta Avtal och stödfaciliteterna. På Långivarens vägnar får Långivarens Agent (i) ge och motta aviseringar, instruktioner (inklusive begäran om utnyttjande) och annan kommunikation under detta Avtal och stödfaciliteterna (ii) göra utbetalningar och motta betalningar under detta Avtal.

4.2 Parterna erkänner härmed att NTMA är auktoriserad enligt *National Treasury Management Agency Act 1990* (som den är ändrad) att låna för Läntagarens räkning. Parterna erkänner och överenskommer vidare att alla Läntagarens funktioner under detta Avtal vad avser begäran om dragning av medel eller hantering av Läntagarens exponering med avseende på Faciliteten utförs av NTMA.

5. UTNYTTJANDE

5.1 Utbetalning

Lånet ska betalas ut till Läntagaren i euro och, i enlighet med klausul 5.3 och 5.4 i fyra (4) lika stora utbetalningar efter det att den relevanta översynen har godkänts av både (i) IMF:s styrelse och (ii) kommissionen. Om kommissionens formella översyner äger rum mera sällan än IMF:s översyner ska villkoret om kommissionens godkännande avse kommissionens senast utförda översyn.

Översyn:	Belopp
Femte översynen	EUR 150 000 000
Sjunde översynen	EUR 150 000 000
Nionde översynen	EUR 150 000 000

Översyn:	Belopp
Elfte översynen	EUR 150 000 000

5.2 Den första utnyttjandeperioden

- 5.2.1 Utnyttjandeperioden för varje utbetalning angiven i klausul 5.1 "*Den första utnyttjandeperioden*") ska vara trettio (30) arbetsdagar från den dag då båda godkännandena som krävs för utbetalning har erhållits.
- 5.2.2 Låntagaren har rätt att utnyttja Faciliteten under den första utnyttjandeperioden för den relevanta utbetalningen genom att leverera till Långgivaren en fullständig begäran i vederbörlig ordning om utnyttjande för varje utbetalning enligt Avtalet senast kl. 11.00 (centraleuropeisk tid) fem (5) arbetsdagar före den begärda utbetalningsdagen. Den begärda utbetalningsdagen måste vara en arbetsdag under tillgänglighetsperioden som infaller högst fem (5) arbetsdagar efter det att utnyttjandeperioden löpt ut.
- 5.2.3 För undvikande av osäkerhet, om två eller flera översyner skulle sammanfalla ska det belopp, som ska utbetalas i anslutning till varje sådan översyn göra tillgängligt för Låntagaren.

5.3 Belopp som skjuts upp eller annulleras

- 5.3.1 Tillgängliga belopp, som inte dras vid en utbetalning kan skjutas upp enligt klausul 5.4 (*Påföljande utnyttjandeperiod för uppskjutna belopp*), förutsatt att Låntagaren meddelar Långgivarens Agent skriftligt vilket belopp som ska skjutas upp i den relevanta begäran om utnyttjande. Belopp, som begärts uppskjutet, ska vara tillgängligt till tillgänglighetsperiodens sista dag. Om Låntagaren inte begär att icke draget belopp ska skjutas upp, ska detta belopp annulleras.
- 5.3.2 Om ingen begäran om utnyttjande görs för en utbetalning under den relevanta första utnyttjandeperioden, ska denna utbetalning annulleras, såvida inte Låntagaren under den relevanta utnyttjandeperioden skriftligt meddelar Långgivaren att utbetalningen ska skjutas upp enligt klausul 5.4 (*Påföljande utnyttjandeperiod för uppskjutna belopp*). Utbetalning som begärts uppskjuten ska vara tillgänglig till och med tillgänglighetsperiodens sista dag.

5.4 Påföljande utnyttjandeperiod för uppskjutna belopp

- 5.4.1 Utnyttjandeperioden för uppskjutna belopp enligt klausul 5.3.1 or 5.3.2 (*Påföljande utnyttjandeperiod*) ska vara trettio (30) arbetsdagar från den dag då en eller flera påföljande översyner har godkänts av både (i) IMF:s styrelse och (ii) kommissionen. Om kommissionens formella översyner äger rum mera sällan än IMF:s översyner ska villkoret om kommissionens godkännande avse kommissionens senast utförda översyn.
- 5.4.2 Låntagaren får dra det överskjutna beloppet, helt eller delvis, under varje påföljande utnyttjandeperiod genom att leverera till Långgivaren en fullständig begäran i vederbörlig ordning om utnyttjande för varje utbetalning enligt låneavtalet senast kl. 11.00. (centraleuropeisk tid) fem (5) arbetsdagar före den föreslagna utbetalningsdagen. Den föreslagna utbetalningsdagen måste vara en arbetsdag under tillgänglighetsperioden och infalla högst fem (5) arbetsdagar efter det att utnyttjandeperioden löpt ut.

5.5 Upprättande av en begäran om utnyttjande

- 5.5.1 Den begärda utbetalningens belopp ska anges i euro och ska uppgå till minst EUR 10 000 000 eller, om beloppet är mindre, det totala återstående beloppet enligt detta Avtal. En begäran om utnyttjande får endast avse en utbetalning.
- 5.5.2 Varje begäran om utnyttjande är oåterkallelig och anses inte upprättad i vederbörlig ordning om den inte i allt väsentligt följer det formulär som anges i Schedule 3 (*Formulär för begäran om utnyttjande*) och är undertecknad av Läntagarens befullmäktigade signatärer.

5.6 Nödvändiga förutsättningar

- 5.6.1 Läntagaren får inte göra en begäran om utbetalning under detta Avtal såvida inte Långgivarens Agent har mottagit alla dokument och annan vittnesbörd som anges i Schedule 2 (*Nödvändiga förutsättningar för begäran om utnyttjande*) i form och med innehåll som är tillfredsställande för Långgivaren.
- 5.6.2 Långgivaren är endast skyldig att göra en utbetalning på begärt datum om:
- (a) Långgivaren, efter att ha granskat kommissionens och IMF:s översynsrapporter, anser att Läntagaren har uppfyllt villkoren i samförståndsavtalen och i beslutet;
  - (b) stödfacilitetsdokumenten och samförståndsavtalen fortfarande är i kraft;
  - (c) ingen fallissemangshändelse (hur den än beskrivs) eller förhållande, som (vid utelöpande av betalningsfri period, avisering, utfärdande av något beslut under detta Avtal eller någon kombination av det föregående) skulle utgöra fallissemangshändelse (hur den än beskrivs) under ett stödfacilitetsdokument har inträffat och som inte har (i) rättats till, (ii) oåterkalleligen medgivits undantag av stödgivaren i fråga eller (iii) om förhållandet i fråga fortfarande råder, inte är ett förhållande som stödgivaren i fråga har meddelat Läntagaren sin avsikt att medge oåterkalleligt undantag för;
  - (d) inget stödfacilitetsdokument eller samförståndsavtal har ändrats eller gjorts undantag för på ett sätt, som enligt Långgivarens uppfattning (vid en rimlig bedömning) har en väsentlig och negativ inverkan på (i) Läntagarens förmåga att återställa sitt tilltro till kapitalmarknaderna eller fullgöra sina åtaganden under detta avtal eller (ii) Långgivarens intressen under detta Avtal;
  - (e) ingen väsentlig negativ förändring har inträffat sedan Avtalets undertecknande som skulle, enligt Långgivarens uppfattning, efter samråd med Läntagaren, sannolikt väsentligt minska Läntagarens förmåga att uppfylla sina betalningsåtaganden under detta Avtal, d.v.s. utföra skuld tjänst på Lånet och återbetala det; och
  - (f) inget fallissemang råder eller skulle uppstå till följd av utbetalningen.
- 5.6.3 Läntagaren måste omgående meddela Långgivaren om Läntagaren är medveten om att något villkor, som anges i klausul 5.6.2 inte kommer att uppfyllas eller inte är uppfyllt.

5.7 Utbetalning av lån

- 5.7.1 Utbetalning ska göras till det konto och den bank som anges i begäran om utnyttjande.

5.7.2 Om Långgivaren meddelar Läntagaren skriftligt att en marknadsstörning har inträffat, skjuts Långgivarens skyldighet att göra en utbetalning upp till dess att Långgivaren anser att den händelse eller de omständigheter, som orsakade marknadsstörningen, har upphört.

6. ÅTERBETALNING

6.1 Läntagaren ska återbetala Lånet i avbetalningar. Varje avbetalning ska förfalla på den dag som infaller sju (7) år och sex (6) månader efter den dag då betalningen gjordes med samma belopp som den utbetalning som gjordes (7) år och sex (6) månader före återbetalningens förfall.

6.2 Belopp, som är utestående på den slutliga återbetalningsdagen ska återbetalas till fullo på denna dag.

7. FÖRTIDA ÅTERBETALNING OCH ANNULLERING

7.1 Obligatorisk återbetalning eller annullering

7.1.1 Läntagaren måste meddela Långgivaren om förtida återbetalning eller annullering inträffar under någon stödfacilitet.

7.1.2 Om Läntagaren gör en förtida återbetalning under någon stödfacilitet, måste Läntagaren göra en förtida återbetalning på Lånet *pro rata*.

7.1.3 om någon del av någon stödfacilitet annulleras, ska faciliteten omgående annulleras *pro rata* (i den mån det är tillämpligt) och Läntagaren måste göra en förtida återbetalning av genom ersättning eller refinansiering av en stödfacilitet på annat sätt eller (iv) återbetalning av en stödfacilitet som görs enbart i syfte att möjliggöra att stödfacilitetens rättigheter och skyldigheter övertas av ESM (när den upprättas).

7.1.4 Denna klausul 7.1 är inte tillämplig på (i) återbetalning av lån under stödfacilitet från EFSF som görs för att finansiera skapande av kassabuffert specifik för detta lån (enligt definition i detta stödfacilitetsdokument), (ii) planenlig återbetalning av en stödfacilitet enligt dess villkor enligt det relevanta stödfacilitetsdokumentet, (iii) överföring av en stödfacilitet genom ersättning eller refinansiering av en stödfacilitet på annat sätt eller (iv) återbetalning av en stödfacilitet som görs enbart i syfte att möjliggöra att stödfacilitetens rättigheter och skyldigheter övertas av ESM (när den upprättas).

7.1.5 För ändamålen med denna klausul 7.1 och klausul 7.3.1, betyder "*pro rata*" den andel som ett återbetalat eller annullerat belopp utgör under stödfaciliteten i fråga av (i) i vad gäller förtida återbetalning, det utestående beloppet under alla stödfaciliteterna och denna facilitet omgående före den förtida återbetalningen eller (ii) i händelse av annullering, det totala åtagandet (hur det än beskrivs) under alla stödfaciliteterna och denna facilitet omedelbart före annulleringen.

7.2 Frivillig förtida återbetalning eller annullering av Läntagaren

7.2.1 Om Läntagaren ger Långgivarens Agent skriftlig förvarning minst tio (10) arbetsdagar i förväg, får låntagaren i förtid återbetala hela eller del av Lånet, (men vid del av Lånet ska beloppet minska Lånet med minst EUR 10 000 000).

7.2.2 Om Läntagaren ger Långgivarens Agent skriftlig förvarning minst tio (10) arbetsdagar i förväg, får låntagaren annullera hela eller icke dragen del av det Totala Åtagandet (men vid del av Åtagandet ska beloppet minska Lånet med minst EUR 10 000 000).

7.3 Annullering, suspendering eller uppskjutet utnyttjande från Långgivarens sida

7.3.1 Långgivaren kan annullera det utnyttjade beloppet av det Totala Åtagandet *pro rata* (vad gäller paragraf (a) eller (b) nedan) eller helt eller delvis (vad gäller paragraf (c) nedan) om:

- (a) ett samförståndsavtal ändras på ett sätt som minskar en stödfacilitets belopp;
- (b) en stödfacilitet minskas (på annat sätt än enligt paragraf (a) ovan) eller annulleras i enlighet med dess villkor; eller
- (c) Låntagaren meddelar Långgivaren sin avsikt att inte utnyttja Faciliteten.

7.3.2 Långgivaren kan suspendera eller skjuta upp hela eller del av det Totala Åtagandet under den tid hela eller en del av en annan stödfacilitet är suspenderad eller uppskjuten enligt dess villkor.

7.4 Automatisk annullering

Varje belopp som inte dragits under Faciliteten på tillgänglighetsperiodens sista dag ska då annulleras automatiskt.

7.5 Diverse bestämmelser

Följande restriktioner ska gälla varje förtida återbetalning eller annullering:

- (a) Låntagaren får endast återbetala eller göra förtida återbetalning av hela eller del av Lånet eller annullera hela eller del av det Totala Åtagandet på de tidpunkter och på det sätt som uttryckligen anges i detta Avtal.
- (b) Varje meddelande om förtida återbetalning eller annullering ska vara oåterkallelig, och, om inte annat anges i Avtalet, ska ange den dag eller de dagar då förtida återbetalning eller annullering ska äga rum och belopp för förtida återbetalning eller annullering.
- (c) Förtida återbetalning ska göras tillsammans med upplupen ränta på det återbetalade beloppet och utan tillägg eller avdrag. Upplupen ränta ska betalas till den räntesats som bestämts för den innevarande ränteperioden.
- (d) Partiell förtida återbetalning av Lånet ska tillämpas på de planenliga återbetalningarna i kronologisk ordning.
- (e) Varje belopp av det Totala Åtagandet som annulleras under detta Avtal (utom belopp som annulleras enligt klausul 5.3.2) ska, för syftena med klausul 5.1 (*Utbetalning*) och 9.2 (*Löftesprovision*), att tillämpas på de planenliga utbetalningarna i omvänd ordning.
- (f) Belopp under Faciliteten som frivilligt återbetalas återbetalas i förtid kan inte lånas på nytt.
- (g) Del av det Totala Åtagandet, som annullerats under detta Avtal, kan inte återställas senare.

8. RÄNTA

8.1 Beräkning av ränta

8.1.1 Räntesatsen på Lånet för varje ränteperiod är en årlig procentsats, som uppgår till summan av (i) EURIBOR och (ii) 1,00 procent.

8.1.2 Om, klockan 12 eller däromkring (centraleuropeisk tid) på den relevanta noteringsdagen angiven i definitionen av EURIBOR, (i) EURIBOR inte visas på den rätta sidan eller skärmen, eller (ii) Långgivarens motsvarande upplåningskostnad överstiger EURIBOR, ska Långgivarens Agent omgående meddela Låntagaren och vid fastställande av räntesatsen enligt klausul 8.1.1 ska EURIBOR under denna ränteperiod ersättas av Långgivarens kostnad för upplåning från den rimliga källa som Långgivaren väljer.

8.1.3 Ränta ska räknas från och med den första dagen i varje ränteperiod fram till den sista dagen i ränteperioden, på grundval det antal dagar som förflutit på basis av ett år med 360 dagar.

8.2 Betalning av ränta

Låntagaren ska betala upplupen ränta på Lånet till Långgivaren på den sista arbetsdagen i varje ränteperiod.

8.3 Ränta på förfallna belopp

Om Låntagaren underlåter att betala ett förfallet belopp på förfalldagen, ska ränta utgå på det förfallna beloppet från förfalldagen fram till dagen för den faktiska betalningen till en räntesats som är två (2) procent högre än den räntesats som gäller för Lånet under denna tid, räknat på perioden från förfalldagen till dagen för den faktiska betalningen.

8.4 Meddelande om räntesats

Långgivarens Agent ska omgående meddela Låntagaren när räntesats fastställts under detta Avtal

9. AVGIFTER

9.1 Tjänsteavgift

På varje utnyttjandedag ska Låntagaren betala Långgivaren en tjänsteavgift på 0,2 procent av det belopp, som betalas ut på utnyttjandedagen. Tjänsteavgiften ska dras från det utbetalade beloppet.

9.2 Löftesprovision

9.2.1 Låntagaren ska betala Långgivaren en löftesprovision som beräknas till 0,5 procent på den del av det Totala Åtagandet, som planenligt ska betalas ut under varje kalenderår. Med förbehåll för klausul 9.2.2, ska utbetalningarna anses gjorda enligt följande plan:

År:	Belopp att utbetalas
2012	EUR 300 000 000

År:	Belopp att utbetalas
2013	EUR 300 000 000

- 9.2.2 Planen i klausul 9.2.1 ska modifieras på följande sätt:
- (a) belopp, som planerats att utbetalas under ett år ska ökas med belopp, som kunde ha betalats ut under föregående år men som skjutits upp till påföljande år enligt klausul 5.3 (*Belopp, som skjutits upp eller annullerats*); och
  - (b) planerade utbetalningar ska minskas med del av det Totala Åtagandet som annullerats på sätt som anges i klausul 7.5 (*Diverse bestämmelser*).
- 9.2.3 Löftesprovision ska betalas på den första arbetsdagen varje kalenderår.
- 9.2.4 På varje utnyttjandedag ska Långgivaren betala låntagaren ett belopp som motsvarar löftesprovisionen på det lån, som betalats ut på utnyttjandedagen i fråga.
- 9.2.5 För undvikande av osäkerhet, om en löftesprovision gällande belopp som skjutits upp enligt klausul 5.3 (*Belopp som skjutits upp eller annullerats*) redan har betalats, ska ingen sådan löftesprovision utgå för detta belopp under det följande året.

10. SKADEERSÄTTNING

Låntagaren ska, inom fem (5) dagar efter krav, ersätta Långgivaren och Långgivarens Agent för varje kostnad, förlust eller skyldighet åsamkad vederbörande som resultat av:

- (a) att vederbörande handlar enligt eller litar på ett meddelande, en begäran eller en instruktion som det finns rimliga skäl att anta är äkta, korrekt och vederbörligen auktoriserad;
- (b) att en fallissemangshändelse inträffar (förutom som resultat av tillämpning av klausul 13.1(a) (*Utebliven betalning*));
- (c) att förfallen betalning från Låntagaren till Långgivaren inte mottagits i euro;
- (d) att Låntagaren underlåter att göra en betalning under detta Avtal på förfallodagen (förutom, för undvikande av osäkerhet, Långgivarens upplåningskostnad);
- (e) finansiering, eller förberedelser för finansiering, av en utbetalning av Lånet som begärts av Låntagaren men som inte genomförts på grund av en eller flera av bestämmelserna i detta Avtal (förutom på grund av fallissemang eller underlåtenhet från Låntagarens sida); eller
- (f) att Lånet (eller del av Lånet) inte återbetalats i förtid i enlighet med en avisering om förtida återbetalning som Låntagaren givit.

11. INFORMATIONSAÅTAGANDEN

- 11.1 Låntagaren ska omgående, så snart vederbörande blivit medveten om det, avisera Långivaren om:
- (a) fallissemang (och de åtgärder som vidtagits för att rätta till detta, om så har skett);
  - (b) Låntagarens underlåtenhet eller oförmåga att förnya eller förlänga extern skuldsättning;
  - (c) information om stödgivares vägran att tillåta dragning på dess stödfacilitet;
  - (d) varje förtida återbetalning, annullering eller oplanerad minskning av en stödfacilitet; och
  - (e) varje förhållande som hindrar eller riskerar att hindra underhåll och/eller skuldjänst avseende Lånet och/eller Låntagarens skyldigheter under detta Avtal eller stödfacilitetsdokumenten.
- 11.2 Låntagaren ska löpande förse Långivaren med:
- (a) alla dokument som Låntagaren sänder till stödgivarna kollektivt under stödfaciliteterna samtidigt som de sänds;
  - (b) alla dokument som Låntagaren sänder till stödgivarna kollektivt under stödfaciliteterna samtidigt som de sänds;
  - (c) information om ändringar av eller undantag från samförståndsavtalen;
  - (d) information om villkor för dragning på en stödfacilitet som vederbörande stödgivare har medgivit undantag för; och
  - (e) kopia av alla rapporter, som Låntagaren skickat till IMF, EU eller kommissionen under samförståndsavtalen.
- 11.3 Omedelbart före varje utnyttjandedag ska Låntagaren omgående meddela Långivaren om något uttalande i det juridiska yttrandet har blivit oriktigt eller inte längre gäller.
- 11.4 Låntagaren ska ge Långivaren full tillgång till alla översynsrapporter från IMF, kommissionen och ECB som sammanhänger med samförståndsavtalens tillämpning.
- 11.5 Låntagaren ska tillhandahålla eller göra tillgänglig all relevant information och dokument som Låntagaren rimligen kan begära i samband med stödfaciliteterna

12. ALLMÄNNA ÅTAGANDEN

Följande åtaganden gäller så länge något belopp är utestående under detta avtal.

12.1 Lika förmänsställning

Med undantag av sådana skyldigheter som har företräde enligt lagregler med bindande och allmän verkan, förutom under irländsk lag, förbinder sig Låntagaren att dess betalningsförpliktelser under detta Avtal ska utgöra Låntagarens ovillkorliga förpliktelser utan säkerhet och att dessa förpliktelser har och ska ha minst lika god förmänsställning

som all Läntagarens nuvarande och framtida prioriterade relevanta skuldsättning utan säkerhet.

12.2 Negativ klausul

12.2.1 Med undantag av bestämmelserna i klausul 12.2.2, ska Läntagaren inte skapa eller tillåta förekomsten av någon säkerhet i någon av sina tillgångar för att säkerställa någon relevant skuldsättning, såvida inte Läntagarens förpliktelser under detta Avtal samtidigt också säkerställs av dessa tillgångar med lika förmånsställning och *pro rata* eller är säkerställs med lika förmånsställning och *pro rata* med motsvarande säkerhet i andra tillgångar som Långivaren kan godta och som till form och innehåll är godtagbar för Långivaren.

12.2.2 Klausul 12.2.1 är inte tillämplig på:

- (a) någon säkerhet i egendom eller tillgång som har, och endast i den utsträckning den har det, lämnats endast som säkerhet för hela eller del av priset för sådan egendom eller tillgång och utökning eller förnyelse av av denna säkerhet begränsas till den egendom eller tillgång som ursprungligen var föremål för denna säkerhet och det säkerställda beloppet inte överstiger det ursprungliga inköpspriset;
- (b) säkerhet i kommersiella varor som uppkommer i samband med normala kommersiella transaktioner (och som löper ut inom ett år därefter) för att finansiera import eller export av sådana varor till eller från Irland;
- (c) säkerhet, som säkerställer eller tillhandahåller betalning för finansiell skuldsättning som antagits enbart för att tillhandahålla finansiering för ett specifikt investeringsprojekt, förutsatt att den egendom som säkerheten avser är egendom som är föremål för denna projektf finansiering, eller utgör inkomst eller fordran som härrör från projektet;
- (d) säkerhet utställd av Läntagaren före dagen för detta Avtal, förutsatt att:
  - (i) säkerheten är begränsad till tillgångar som var föremål för säkerhet på dagen för detta avtal, eller skulle bli föremål för säkerhet till följd av ett avtal, som ingicks före detta Avtal; och
  - (ii) de skulder som säkerställs genom säkerheten inte ökas efter dagen för detta Avtal;
- (e) säkerhet utställd eller medgiven i samband med en värdepapperiseringstransaktion som har medgivits i förväg av Långivaren och förutsatts att denna transaktion är:
  - (i) förenlig med politikvillkoren i samförståndsavtalen; och
  - (ii) redovisas av medlemsstaternas regeringar enligt principerna i ESA 95 och Eurostats riktlinjer för värdepapperiseringstransaktioner utförda av medlemsstaternas regeringar;
- (f) alla andra lagfästa inskränkningar och privilegier som endast verkar genom lag och som inte rimligen kan undvikas av Läntagaren
- (g) säkerhet som säkerställer Läntagarens förpliktelser mot central värdepappersdepå (som, men inte begränsat till, Euroclear) som utställts i normal affärsverksamhet; och

- (h) säkerhet, som inte är tillåten enligt paragraferna (a) till (g) ovan, som säkerställer skuldsättning mindre än EUR 3 000 000 eller motsvarande belopp, förutsatt att summan av de skulder som säkerställts genom sådan säkerhet inte vid någon tid överstiger EUR 50 000 000.

12.2.3 I denna klausul 12.2 betyder "**finansiering av ett specifikt investeringsprojekt**" varje finansiering av förvärv, konstruktion eller utveckling av egendom i samband med ett projekt, om den enhet, som tillhandahåller finansieringen, uttryckligen samtycker till att använda den finansierade egendomen och de inkomster som genereras av utnyttjandet av eller förlust av eller skada på sådan egendom som den huvudsakliga källan för återbetalning av utlånade medel.

12.3 Högre prioriterad skuld

12.3.1 Med tillämpning av klausul 12.3.2 och 12.3.3, får inte Låntagaren utan Långgivarens medgivande:

- (a) i förtid återbetala relevant skuldsättning såvida inte Lånet återbetalas i förtid *pro rata*; eller
- (b) med tillämpning av paragraf (a) ovan, ge företräde till långgivare under någon relevant skuldsättning framför Långgivaren eller på annat sätt behandla dessa långgivare mera förmånligt än Långgivaren.

12.3.2 Klausul 12.3.1 är inte tillämplig på:

- (a) Låntagarens skuld till (i) IMF eller (ii) kommissionen vad gäller stödfaciliteten EFSM; eller
- (b) Relevant skuldsättning, som sammanlagt från dagen för detta Avtal till dess att Lånet under denna Facilitet är helt återbetalat är mindre än EUR 2 000 000 000.

12.3.3 Klausul 12.3.1 ska inte hindra eller begränsa Låntagaren vad gäller att:

- (a) genomföra omstrukturering eller återkapitalisering av banker som resulterar i förtida återbetalning av relevant skuldsättning; eller
- (b) förvärva eller annullera relevant skuldsättning inom ramen för sin normala finansiella verksamhet.

12.4 Samråd

Låntagaren måste samråda med Långgivaren om en ändring eller ett undantag föreslås i ett stödfacilitetsdokument eller ett samförståndsavtal, som enligt Långgivarens rimliga åsikt skulle ha en väsentlig negativ inverkan på (i) Låntagarens förmåga att återupprätta sin tillgång till kapitalmarknaderna eller uppfylla sina skyldigheter under detta Avtal eller (ii) Låntagarens intressen under detta Avtal.

13. FALLISSEMANGSHÄNDELSE

13.1 Var och en av de följande händelserna eller omständigheterna är en fallissemangshändelse:

- (a) *Utebliven betalning*. Låntagaren underlåter att betala ett belopp som förfallit under detta Avtal inom tre (3) arbetsdagar efter avisering från Långgivaren.

- (b) *Andra förpliktelser* Låntagaren underlåter att följa en bestämmelse under detta Avtal (förutom de som anges i paragraf (a)) och sådan underlåtenhet (om den kan rättas till) inte har rättats till inom trettio (30) dagar efter han Långgivaren har aviserat Långgivaren skriftligen.
- (c) *Felaktig information:*
  - (i) all information som lämnas av Låntagaren under detta Avtal som är eller visar sig vara felaktig, osann eller missledande och som enligt Långgivarens uppfattning kan ha en negativ inverkan på Låntagarens förmåga att uppfylla sina förpliktelser under detta Avtal eller Långgivarens rättigheter under detsamma; och
  - (ii) sådan felaktig information inte har rättats till (om det är möjligt) inom trettio (30) dagar efter det att Långgivaren har aviserat Låntagaren.
- (d) *Fallissemang under stödfacilitetsdokument:* Någon stödgivare förklarar fallissemang (hur det än beskrivs) under dess stödfacilitetsdokument.
- (e) *Korsvis påskyndad betalning*
  - (i) Någon relevant skuldsättning inte betalas av Låntagaren vid förfall eller inom den ursprungligen gällande betalningsfria perioden eller förklaras vara eller på annat sätt förfaller till betalning före dess angivna förfallodag till följd av en fallissemangshändelse (hur den än beskrivs).
  - (ii) Ingen fallissemangshändelse inträffar under denna klausul 13.1(e) om den sammanlagda relevanta skulden under paragraf (i) ovan är mindre än EUR 250 000 000 (eller motsvarande belopp i annan valuta).
  - (iii) För syftena med denna klausul 13.1(e) ska ingen bestämmelse som förhindrar Låntagaren från att utnyttja kredit men som inte gör att någon av Låntagarens relevanta skuldsättning förfaller till betalning i förtid anses utgöra en fallissemangshändelse eller en bestämmelse som har samma verkan som en fallissemangshändelse.
- (f) *Moratorium:* Låntagaren förklarar ett moratorium gällande relevant skuldsättning eller Låntagaren allmänt upphör att betala på relevant skuldsättning.
- (g) *Centralbankens insolvens eller moratorium*
  - (i) Centralbanken är oförmögen att betala en väsentlig del av sin finansiella skuldsättning vid förfall eller medger sin oförmåga att betala en väsentlig del av sin finansiella skuldsättning vid förfall
  - (ii) Någon del av Centralbankens skuldsättning är föremål för moratorium eller Centralbanken upphör att betala på sin relevanta skuldsättning.
- (h) *Stöd från internationella samfund:*
  - (i) Låntagaren inte är eller upphör att vara medlem i IMF eller i god ställning och berättigad att använda IMF:s resurser.
  - (ii) Låntagaren upphör att vara medlem i EU.

- (i) *Olaglighet och ogiltighet* Detta Avtal inte är eller upphör att vara i full kraft och ha full verkan i något väsentligt avseende.

13.2 Vid och vid någon varje tidpunkt efter en fallissemangshändelse, som fortgår får Långgivaren, genom att avisera Läntagaren, annullera hela eller del av det Totala Åtagandet och/eller förklara att hela eller del av Lånet, med upplupen ränta och alla andra upplupna eller utestående belopp under detta Avtal har förfallit till omedelbar betalning.

14. ÄNDRADE PARTER

14.1 Långgivarens överlåtelse och överföring

14.1.1 Förutom vad som anges i klausul 14.1 får Långgivaren inte överlåta eller överföra någon av sina rättigheter eller skyldigheter under detta Avtal.

14.1.2 Förutom vad som anges i klausul 14.1.3 får Långgivaren, utan Läntagarens medgivande, överföra sina rättigheter och skyldigheter till svensk statlig institution eller myndighet, Sveriges Riksbank eller ett av Långgivaren helägt bolag. Långgivaren ska informera Läntagaren om detta.

14.1.3 Läntagarens medgivande krävs för överlåtelse eller överföring till ett av Långgivaren helägt bolag, men sådant medgivande ska inte nekas eller fördröjas på ett orimligt sätt.

14.1.4 Långgivaren ska till Läntagaren överlämna (i) ett överföringsintyg vederbörligen utfärdat av överförande och mottagande part med angivande av överföringsdag, den nya långgivarens namn och kontaktinformation, det överförda beloppet och (ii) en skriftlig förklaring av den överförande parten att vederbörande inte har några rättigheter vidare efter överföringen. Överföringen ska inte äga rum förrän Läntagaren har aviserats. Överföringen mellan parterna ska träda i kraft på den angivna överföringsdagen.

14.2 Läntagarens överlåtelse och överföring

Läntagaren får inte överföra någon av sina rättigheter eller skyldigheter under detta Avtal utan Långgivarens medgivande.

15. INFORMATION

15.1 Parterna är överens om att detta Avtal ska göras offentligt.

15.2 Varje avtalspart måste behandla all information som den andra parten tillhandahåller i samband med detta Avtal konfidentiellt. Långgivaren och Läntagaren får dock delge information om Läntagaren och detta Avtal till (i) en stödgivare, (ii) kommissionen, (iii) en potentiell mottagare av överföring efter samråd med Läntagaren men utan Läntagarens medgivande, eller (iv) om detta krävs under lag eller regel, till person som informationen ifråga ska delges enligt denna lag eller regel. Parterna erkänner att information som delgivits under detta Avtal kan vara föremål för tvingande eller kontraktsenliga skyldighet till konfidentialitet eller affärshemlighet, inklusive under europeisk lag, och är överens om att i sin användning eller vidare delgivning av sådan information uppfylla nämnda skyldighet, förutom i fall då svensk lag kräver offentlighet.

16. BETALNING

16.1 På varje dag då Läntagaren är skyldig att göra en betalning under detta Avtal ska Läntagaren göra betalningen tillgänglig för Långgivaren med valuta på förfalldagen vid

den tid och i sådana penningmedel som angetts av Långgivaren på sedvanligt sätt för transaktioner i euro.

16.2 Betalningar till Långgivaren ska ställas till:

Sverige, representerat av Riksgäldsmyndigheten
(SNDSESS), SWIFT MT 202,
Korrespondentbank (56A) NDEAFIHH (Nordea Bank Finland),
Konto hos Inst. (57A) NDEASESS (Nordea Bank Sweden),
Till förmån för (58A) SNDSESS

såvida inte Läntagaren får andra instruktioner av Långgivarens Agent med minst fem (5) arbetsdagers varsel.

16.3 Om Långgivaren erhåller en betalning som är otillräcklig för att täcka hela det belopp som förfallit till betalning till Långgivaren under detta Avtal, ska Långgivaren avräkna betalningen mot Läntagarens förpliktelser i den ordning Långgivaren anser lämplig, oberoende av på vilket sätt Läntagaren specificerat betalningen.

16.4 Alla Läntagarens betalningar ska beräknas och göras utan (och utan avdrag för) kompensation eller motfordran.

16.5 Betalning som förfaller på en dag, som inte är arbetsdag ska göras på den därpå följande arbetsdagen i kalendermånaden (om det finns någon) eller, (om det inte finns någon) på den föregående arbetsdagen.

16.6 Vid senareläggning av förfallodag för betalning av huvudstol eller annan betalning under detta Avtal ska ränta utgå på beloppet i fråga under tiden fram till den nya förfallodagen till den räntesats som gällde på den ursprungliga förfallodagen.

16.7 Om en fallissemangshändelse fortgår och Långgivare har utövat sina rättigheter enligt klausul 13.2, får Långgivaren dra av förfallen förpliktelse för Läntagaren under detta Avtal mot förpliktelse (förfallen eller inte) som Långgivaren har gentemot Läntagaren. Om förpliktelserna är i olika valutor får Långgivaren konvertera endera förpliktelsen enligt växelkurs publicerad av ECB.

17. AVISERING

17.1 All kommunikation under eller i samband med detta Avtal ska vara skriftlig och på engelska och, såvida inte annat anges, ska ske genom brev, fax eller e-post. Om en part kommunicerar genom fax måste vederbörande omgående sända en kopia av denna kommunikation till den andra parten med registrerad post.

17.2 Parternas adresser, faxnummer och e-postadresser för all kommunikation under eller i samband med detta Avtal är:

Låntagaren:

Adress: Department of Finance,
Upper Merrion Street
Dublin 2
Attention: Principal Officer, EU IMF Support Programme

Tel: + 3531 676 7571
Fax: +3531 678 9936

Med kopia till: National Treasury Management Agency

Adress: NTMA
Treasury Building
Grand Canal Street
Dublin 2, Ireland
Attention: Head of Control

Tel: + 3531 664 0800
Fax: +3531 664 0890

Långgivaren

Adress: The Swedish National Debt Office
103 74 Stockholm
Sweden
Attention: Head of Guarantee Department

Tel: +468613 45 00
Fax: +46821 85 53
E-mail: GA@riksdagen.se

eller utbytt adress, faxnummer eller e-postadress som en part meddelar den andra parten med minst fem (5) arbetsdagens varsel eller som anges i överföringsintyg.

17.3 Varje utförd kommunikation eller överlämnat dokument från en person till en annan under eller i samband med detta Avtal har endast verkan:

- (a) om genom fax eller e-post, när det mottagits i läsbar form, eller
- (b) om genom brev, när den har lämnat till vederbörlig adress eller fem (5) arbetsdagar efter att den inlämnats på post med erlagt porto i ett kuvert adresserat till denna adress;

och, om en särskild avdelning eller person angetts i adressspecifikationen, om adresserat till denna avdelning eller person

17.4 Varje avisering som mottagits på en arbetsfri dag eller efter normal arbetstid på destinationsplatsen anses ha givits på den påföljande arbetsdagen på denna plats.

18. STYRANDE LAG OCH JURISDIKTION

18.1 Detta avtal styrs av och ska tolkas enligt svensk lag.

18.2 Låntagaren samtycker härmed till svenska domstolars exklusiva jurisdiktion. Platsen ska vara Stockholm I den mån Låntagaren nu eller framgent är berättigad att göra anspråk på, för egen del eller för sina tillgångar, immunitet mot stämning, verkställighet, konfiskation (före eller efter dom) eller annan juridisk process, samtycker Låntagaren härmed oåterkalleligt från sådana anspråk och intygar härmed att vederbörande inte har någon immunitet mot jurisdiktion eller verkställighet.

19. IKRAFTTRÄDANDE

Efter ratifikation av båda parter träder detta Avtal i kraft på den dag då Långgivarens Agent bekräftar att den mottagit alla dokument och intyg som anges i Schedule 4 (*Villkor för ikraftträdande*) med förhållande och innehåll som tillfredsställer Långgivaren. Långgivarens Agent ska omgående sända bekräftelse till Låntagaren med angivande av dag när Avtalet trätt i kraft.

Utfärdat i Stockholm och Dublin _____ 2012 i två exemplar på engelska språket

IRLAND
som Låntagare

_____
Namn:

SVERIGE
som Långgivare

_____
Namn:

SCHEDULE 1
FORMULÄR FÖR JURIDISKT YTTRANDE

IRLANDS JUSTITIEKANSLER
[Ska utfärdas på justitiekanslersämbetets officiella brevpapper]

[Dublin, *datum*]

Till: Sverige representerat av Finansdepartementet

Beträffande: Låneavtal mellan Sverige (som Långgivare) och Irland (som Läntagare) om ett totalt högsta belopp på EUR 600 000 000

I egenskap av Irlands justitiekansler hänvisar jag till ovanstående låneavtal (Låneavtalet), som ingåtts mellan Sverige (Långgivaren) och Irland (Läntagaren) den [•] 2011.

Jag intygar att jag är fullt kompetent att utfärda detta juridiska yttrande i samband med Låneavtalet på Läntagarens vägnar.

Jag har granskat ett Låneavtal i original. Jag har också granskat de relevanta bestämmelser i nationell och internationell lag som är tillämpliga på Läntagaren, signatärernas fullmakter och andra dokument, som jag ansett nödvändigt och lämpligt. Jag har vidare gjort de undersökningar och studerat de juridiska förhållanden jag ansett relevanta för de åsikter, som framförs i detta yttrande.

Jag har förutsatt (i) äktheten hos alla underskrifter (utom Läntagarens) och att alla kopior överensstämmer med originalen, (ii) Långgivarens förmåga och befogenhet att ingå detta avtal och dess giltiga fullmakt och underskrift och (iii) giltigheten, den bindande verkan och möjligheten att genomdriva detta avtal gentemot båda parter under svensk lag.

De termer som används i detta yttrande utan att definieras har den betydelse som anges i Låneavtalet.

Detta yttrande begränsas till irländsk lag som den gäller på dagen för detta yttrande.

Med ovanstående förbehåll är det min åsikt att:

1. Vad gäller lagar, regler och juridiskt bindande beslut, som nu är i kraft i Irland, är Läntagaren genom Låneavtalets verkställande genom [Läntagarens representant(er)s fullständiga namn och och funktion] giltigt och oåterkalleligt bundna att fullfölja alla dess skyldigheter under det.

2. Låntagarens verkställande och utförande av Låneavtalet: (i) har vederbörligen auktoriserats genom alla nödvändiga medgivanden, åtgärder, godkännanden och fullmakter; och (ii) har inte och kommer inte att bryta mot någon tillämplig lag regel eller beslut av någon kompetent myndighet eller något avtal eller fördrag med bindande verkan.
3. Ingenting i Låneavtalet motsäger eller begränsar Låntagarens rätt att göra punktliga och verksamma betalningar av varje förfallet belopp avseende huvudstol, ränta eller andra avgifter under Låneavtalet.
4. Låneavtalet har vederbörlig juridisk form under irländsk lag för att tillämpas gentemot Låntagaren. Låneavtalets tillämpning strider inte mot tvingande bestämmelser i irländsk lag, mot irländsk allmän ordning, mot internationella fördrag eller mot allmänt accepterade principer i internationell rätt som binder Låntagaren.
5. Det krävs inte för att säkerställa lagligheten, giltigheten eller tillämpligheten hos Låneavtalet att det arkiveras, registreras eller skrivs in hos någon domstol eller myndighet i Irland.
6. Inga skatter avgifter eller andra kostnader som tas ut av Irland eller någon beskattningsmakt hos Irland ska belasta verkställandet och utförandet av Låneavtalet eller någon betalning eller överföring av huvudstol, ränta avgifter eller andra belopp som förfaller till betalning under Låneavtalet.
7. Inga valutaregleringstillstånd krävs och inga avgifter ska betalas vid överföring av något belopp under Låneavtalet.
8. Valet av svensk lag för att styra låneavtalet är giltigt och binder Låntagaren enligt irländsk lag.
9. Låntagaren har juridiskt, verksamt och oåterkalleligt underkastat sig svenska domstolars jurisdiktion i samband med låneavtalet och varje dom av sådan domstol är slutgiltig och kan verkställas i Irland.
10. Varken Låntagaren eller dess egendom är immun på grund av suveränitet eller annorledes mot jurisdiktion, konfiskation – vare sig före eller efter domslut – eller verkställande vad gäller åtgärder eller procedur i samband med Låneavtalet.
11. Avtalet som verkställs uppfyller alla inhemska konstitutionella krav för att tillämpas som del av irländsk lag och vara bindande för Låntagaren.
12. Sammanfattningsvis har avtalet vederbörligen verkställts och alla Låntagarens förpliktelser under Låneavtalet är giltiga, bindande och tillämpliga enlighet med Avtalets villkor och ingenting ytterligare krävs för att det ska träda i kraft.

Högaktningfullt

SCHEDULE 2

NÖDVÄNDIGA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR VARJE BEGÄRAN OM UTNYTTJANDE

- (a) Intyg på att de personer, som har undertecknat begäran om utnyttjande och andra dokument i samband med denna på Läntagarens vägnar, är vederbörligen auktoriserade att göra det.
- (b) Intyg på att de relevanta översynerna har godkänts av både (i) IMF:s styrelse och (ii) kommissionen, som föreskrivs i klausul 5.1 (*Utbetalning*).
- (c) Bekräftelse från Läntagaren på att ingen stödfacilitet har suspenderats.
- (d) Bekräftelse från Läntagaren på att det juridiska yttrandet fortfarande är sant och korrekt.

SCHEDULE 3
FORMULÄR FÖR BEGÄRAN OM UTNYTTJANDE

Till: Sveriges Riksgäldskontor
Från: The National Treasury Management Agency of Ireland
Datum: [ ]

EUR 600 000 000 Låneavtal daterat [*] ("Avtalet")

1. Vi refererar till Avtalet. Detta är en begäran om utnyttjande. Termerna definierade i Avtalet har samma mening i denna begäran.
2. Vi vill begära en utbetalning med följande villkor:
Utnyttjandedag: [ ] (eller, om det inte är en arbetsdag,
följande arbetsdag)
Belopp [ ]
3. Vi bekräftar att alla villkor angivna i klausul 5.6.1 är uppfyllda på dagen för begäran om utnyttjande.
4. Vi bekräftar särskilt att ingen stödfacilitet har suspenderats.
5. Vi bekräftar särskilt att det juridiska yttrandet fortfarande är sant och korrekt.
6. [Vi vill skjuta upp följande outnyttjade belopp enligt klausul 5.3
EUR [ ]]
7. Vi bekräftar att vi har uppfyllt alla villkor under Avtalet.
8. Vi bifogar de dokument som anges i Schedule 2 (*Nödvändiga förutsättningar för varje begäran om utnyttjande*).
9. Medlen från denna utbetalning ska betalas till [konto] [bank]
10. Denna begäran om utbetalning är oåterkallelig.

THE NATIONAL TREASURY MANAGEMENT AGENCY OF IRELAND
på vägnar av Irland som Låntagare

_____
Namn:

_____
Namn:

SCHEDULE 4

NÖDVÄNDIGA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR IKRAFTTRÄDANDE

- (a) Lånet har godkänts av Sveriges Riksdag.
- (b) Intyg på att de personer, som har undertecknat begäran om utnyttjande och andra dokument i samband med denna på Läntagarens vägnar är vederbörligen auktoriserade att göra det.
- (c) Intyg på att alla nödvändiga undantag, fullmakter och medgivanden för Läntagaren att ingå detta avtal är giltiga och i full kraft.
- (d) Ytterligare intyg, som Långivaren rimligen kan begära på att verkställandet och utförandet av detta Avtal har vederbörligen auktoriserats.
- (e) Kopior av samförståndsavtalen vederbörligen undertecknade av alla deras parter.
- (f) Kopior av samförståndsavtalen vederbörligen undertecknade av alla deras parter.
- (g) Det utfärdade juridiska yttrandet.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 mars 2012

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Bildt, Ask, Larsson, Hägglund, Borg, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Björling, Ohlsson, Attefall, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Hatt, Ek, Löf

Föredragande: statsrådet Borg

Regeringen beslutar proposition 2011/12:119 Utlåning till Irland